

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม
อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม

โทร./ โทรสาร 0 4241 4712

www.Sangkhom.go.th

หนองคาย “ เกษตรอุตสาหกรรมวัฒนธรรมรุ่งเรือง เมืองท่องเที่ยวคู่มือน้ำโขง ”

ส่วนที่ ๑

ภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ที่ตั้งของหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม

ตำบลสังคม ประกอบด้วย

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน
๑	บ้านสังคม	นางสาวกาญจนา แก้วพิมพ์
๒	บ้านสังคม	นางสาวสุวรรณี วงศ์สุวรรณ
๓	บ้านผาแดง	นายวรวิทย์ บุตรเสรีชัย
๔	บ้านแก้งใหม่	นายนิยมศักดิ์ ศรีแสน
๕	บ้านน้ำไพร	นายสังข์ทอง สิงห์ติด
๖	บ้านม่วงน้ำไพร	นายถนอม เนาว์แก้งใหม่
๗	บ้านฟ้าประทาน	นายทองพูล การะภักดี

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม

ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ จากสภาตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ปัจจุบันเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ตั้งอยู่ ณ บ้านผาแดง เลขที่ ๕๕ หมู่ที่ ๓ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย ๔๓๑๖๐

- หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๔๒๔๔-๑๓๒๗
- หมายเลขโทรสาร ๐-๔๒๔๔-๑๓๒๗
- เว็บไซต์ www.Sangkhom.go.th
- อีเมลล์ Sangkhom_sub@hotmail.com

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคม เป็นพื้นที่ราบสูง สลับภูเขา มีทรัพยากรป่าไม้และดินที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเพาะปลูก พืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ยางพารา ถั่วลิสง และพืชไร่ และพื้นที่บางส่วนติดกับแม่น้ำโขงเหมาะสำหรับการทำประมง มี ๓ คูหา (ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว)

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแล้ง แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ - ๓๙.๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วง ฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ ๑ – ๒ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม แต่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมไม่เคยเกิดอุทกภัยรุนแรง มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๙๐๐ มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงกลางเดือนตุลาคมนานราว ๑-๒ สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้า คะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๕ องศา

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๗๕% ดินลูกรังประมาณ ๑๕ % ลักษณะดินใน พื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐ %

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค ที่สำคัญคือแม่น้ำโขงซึ่งไหลผ่านสามหมู่บ้านและมีแหล่งน้ำ ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๕ แห่ง แหล่งน้ำทั้ง ๕ แห่งเคยเป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและองค์การบริหารส่วน ตำบลสังคม ได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่เพื่อให้เพียงพอกับการอุปโภคและบริโภคของประชาชน ดังนี้

- ห้วยสังคม บ้านสังคม หมู่ที่ ๒
- อ่างเก็บน้ำห้วยน้ำไพร บ้านน้ำไพร หมู่ที่ ๕
- ห้วยบูน บ้านน้ำไพร หมู่ที่ ๕
- ฝายหลวง บ้านม่วงน้ำไพร หมู่ที่ ๖
- ฝายหลวง บ้านฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

มีศูนย์คุ้มครองพันธุ์พืชป่า จังหวัดหนองคาย ตั้งอยู่ที่ บ้านม่วงน้ำไพร หมู่ที่ ๖ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย สภาพป่าไม้ยังมีความอุดมสมบูรณ์

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม มีทั้งหมด ๗ หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านก็จะมีกรรมการหมู่บ้านกลุ่ม เกษตรกร กลุ่มสตรี ประชาชนชาวบ้าน หมอพื้นบ้าน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม เมื่อ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สังคม ๑,๗๔๘ คน จากผลการประชุมทุกครั้งที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุม รวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมดำเนินงานตามความต้องการของ ประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลสังคม นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมได้จัด โครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม พนักงานข้าราชการ อสม. และกลุ่มสตรี โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมให้เจริญเท่าเทียมกับ อบต.อื่นๆ และ อบต.สังคมมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการ ปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มี อัตรากำลังพนักงานจำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ โดยองค์การบริหาร ส่วนตำบลสังคมแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ตั้งอยู่ทางทิศเหนือ ของที่ว่าการอำเภอสังคมไปตามทางหลวงหมายเลข ๒๑๑ (หนองคาย – เมืองเลย) ห่างจากที่ว่าการอำเภอสังคม ถึงที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมประมาณ ๕ กิโลเมตร และอยู่ห่างจากจังหวัดหนองคายประมาณ ๙๕ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกันดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทิศใต้	ติดต่อกับ	พื้นที่ตำบลโนนทอง อำเภอนายูง จังหวัดอุดรธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	พื้นที่เทศบาลตำบลสังคม ตำบลแก้งไก่อ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	พื้นที่ตำบลบ้านม่วง ตำบลนาจิว

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย มีพื้นที่รวมทั้งหมด ๗๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๔๓,๗๕๐ ไร่

๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น คน แยกเป็นชาย คน เป็นหญิง คน
มีความหนาแน่น เฉลี่ย ๗๘ คน / ตร.กม. ครัวเรือนทั้งสิ้น ครัวเรือน
ประชากรเพิ่มจากปี ๒๕๖๓ ในอัตรา ๐.๔๕ คน

ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	จำนวน หลังคา เรือน	จำนวนประชากร			จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง		
				ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านสังคม	๑	๑๑	๒๖	๑๕	๔๑	๑๘	๑๔	๓๒
๒	บ้านสังคม	๒	๔๕	๕๘	๕๒	๑๑๐	๔๘	๓๘	๘๖
๓	บ้านผาแดง	๓	๗๔	๑๑๙	๑๒๑	๒๔๐	๘๗	๙๒	๑๗๙
๔	บ้านแก้งใหม่	๔	๑๔๕	๒๗๓	๒๖๑	๕๓๔	๒๑๑	๑๙๒	๔๐๓
๕	บ้านน้ำไพร	๕	๑๒๘	๒๒๕	๒๐๔	๔๒๙	๑๕๗	๑๕๑	๓๐๘
๖	บ้านม่วงน้ำไพร	๖	๙๒	๑๔๘	๑๓๔	๒๘๒	๑๐๘	๙๓	๒๐๑
๗	บ้านฟ้าประทาน	๗	๒๓๐	๓๗๕	๓๘๒	๗๕๗	๒๖๘	๒๖๘	๕๓๖
รวมทั้งสิ้น		๗	๘๐๖	๑,๓๐๕	๑,๒๓๕	๒,๕๔๐	๘๘๗	๘๔๘	๑,๗๓๕

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมส่วนใหญ่สนใจร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนในเขตตำบลสังคมยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองาน อบต. เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมหมู่บ้านในการจัดแผนพัฒนาท้องถิ่น ประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาคความยากจน ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลวันอาทิตย์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๑๕ ปี จำนวน ๒,๗๔๘ คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๑๘ ปี จำนวน ๑,๗๙๘ คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๒๐ ปี จำนวน ๑,๗๑๗ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ครั้งล่าสุด (วันอาทิตย์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๕๓๐ คน

จากผู้มี

สิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๓,๑๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๘๔

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๒,๕๒๖ คน

จากผู้มี

สิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๓,๑๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๘๑

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	จำนวน หลังคาเรือน	จำนวนประชากร		
				ชาย	หญิง	รวม
๑	บ้านสังคม	๑	๑๑	๓๓	๒๕	๕๘
๒	บ้านสังคม	๒	๔๕	๘๑	๗๒	๑๕๓
๓	บ้านผาแดง	๓	๗๔	๑๑๕	๑๒๓	๒๓๘
๔	บ้านแก่งใหม่	๔	๑๔๕	๒๙๐	๒๖๖	๕๕๖
๕	บ้านน้ำไพร	๕	๑๒๘	๒๔๔	๒๐๘	๔๕๒
๖	บ้านม่วงน้ำไพร	๖	๙๒	๑๕๓	๑๔๑	๒๙๔
๗	บ้านฟ้าประทาน	๗	๒๓๐	๓๙๐	๓๙๔	๗๘๔
รวมทั้งสิ้น		๗	๗๒๕	๑,๓๐๖	๑,๒๒๙	๒,๕๓๕

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลผาแดง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น			
	ชาย	หญิง	รวม
จำนวนประชากรชาย	๒๖๕ คน	๒๕๓ คน	๕๑๘ คน
จำนวนประชากรหญิง	๒๕๖ คน	๒๖๖ คน	๕๒๒ คน
จำนวนประชากรทั้งหมด	๕๒๑ คน	๕๑๙ คน	๑,๐๔๐ คน
รวม	๕๒๑ คน	๕๑๙ คน	๑,๐๔๐ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคัม ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

การศึกษา ข้อมูล ณ ปัจจุบัน

สังกัด	สพฐ.	องค์การบริหารส่วนตำบลสังคัม
๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแก้งใหม่ หมู่ที่ ๔		๑ แห่ง
- จำนวนเด็กเล็ก		๒๖ คน
- จำนวนผู้ดูแลเด็ก		๒ คน
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗		๑ แห่ง
- จำนวนเด็กเล็ก		๓๕ คน
- จำนวนผู้ดูแลเด็ก		๒ คน
๒. โรงเรียนสังกัด สพฐ. ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสังคัม	๑ แห่ง	
๒.๑ โรงเรียนบ้านแก้งใหม่		
- จำนวนครู	๖ คน	
- จำนวนนักเรียน	๗๔ คน	
๒.๒ โรงเรียนบ้านฟ้าประทาน	๑ แห่ง	
- จำนวนครู	๑ คน	
- จำนวนนักเรียน	๖๙ คน	

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในตำบลสังคัม ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษายาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคัมและหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัด

อาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้เนื่องจากการบริหารส่วนตำบลสังคมพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

(๑) หน่วยงานด้านสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์บริการสาธารณสุข จำนวน - แห่ง
- คลินิกเอกชน จำนวน ๑ แห่ง

(๒) สถานการณ์/ปัญหาสุขภาพ (อำเภอสังคม)

ลำดับที่	โรค ที่ต้องเฝ้าระวังทางด้านระบาดวิทยา	ผู้ป่วย (ราย)	ผู้เสียชีวิต (ราย)
๑	โรคอุจจาระร่วง	๗๕	-
๒	โรคระบบทางเดินอาหาร อาหารเป็นพิษ	๓	-
๓	โรคไข้เลือดออก	๖	-
๔	โรคปอดบวม	-	-
๕	โรคตาแดง	๑๐	-
๖	โรคคางทูม	-	-
๗	โรคสงสัยหูด	-	-
๘	โรคหนองใน	-	-
๙	โรคไข้ไม่ทราบสาเหตุ	๒,๘๗๒	-
๑๐	โรคมือเท้าปาก	๓	-
๑๑	โรคอีสุกอีใส	๔	-

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกต้อง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือจากข้อมูลที่สำรวจพบว่า มีบางครัวเรือน ที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะตั้งแต่บ้านผาแดง หมู่ที่ ๓ บ้านแก้งใหม่ หมู่ที่ ๔ บ้านน้ำไพร หมู่ที่ ๕ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวัน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอคำสั่งจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม พื้นที่ส่วนใหญ่ติดกับแม่น้ำโขงทำให้มีการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้านเป็นประจำ จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรอำเภอสังคมได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมทราบนั้นพบว่าในตำบลสังคมมีผู้ที่ติดยาเสพติดเป็นจำนวนหนึ่งแต่ยังไม่ถึงขั้นร้ายแรง และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๕. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมมีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมมีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๗๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย ปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังเป็นเขตป่าสงวน ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมมีเส้นทางคมนาคม ดังนี้

๑.ทางหลวงแผ่นดิน

- หมายเลข ๒๑๑ สายหนองคาย - เมืองเลย

๒.ถนน

ถนนลาดยางในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย จำนวน ๑ สาย สายผาแดง-นาบอน ระยะทางประมาณ ๑๗ กิโลเมตร

ถนนในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคม จำนวน ๓๐ สาย

สภาพถนนคอนกรีต	จำนวน	สาย	ระยะทาง	กม.
----------------	-------	-----	---------	-----

แอสฟัลท์ติก	จำนวน	-	สาย ระยะทาง	-	กม.
-------------	-------	---	-------------	---	-----

ลูกรัง	จำนวน	-	สาย ระยะทาง	-	กม.
--------	-------	---	-------------	---	-----

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหา คือ ไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหา คือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้ง

ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับหมู่บ้าน ปัจจุบันในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมมีไฟฟ้าใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ๗๒๕ หลังคาเรือน

(๒) ไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน ๗๕ จุด ครอบคลุมถนนทุกสายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม

๕.๓ การประปา

การประปาส่วนมากใช้บริการจากการประปาส่วนภูมิภาคอำเภอสรีเชียงใหม่ และมีกิจการประปาเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมเองตั้งอยู่ที่บ้านฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗ สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหาน้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้หมู่บ้านได้ การแก้ปัญหา คือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในทันที เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป ปัจจุบันประชาชนมีประปาใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา ๗๒๕ หลังคาเรือน

(๒) หน่วยงานเจ้าของกิจการประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ๑ แห่ง

(๓) ปริมาณการใช้น้ำประปาเฉลี่ย ๕๐๐ - ๕๕๐ ลบ.ม. ต่อวัน

(๔) แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปาได้จากสระน้ำใหญ่ประจำหมู่บ้าน (/)

๕.๔ โทรศัพท์

(๑) จำนวนโทรศัพท์สาธารณะในเขตพื้นที่ จำนวน ๑๑ หมายเลข

(๒) จำนวนโทรศัพท์ส่วนบุคคล จำนวน ๕๕ หมายเลข

(๓) จำนวนชุมสายโทรศัพท์จำนวน จำนวน ๑ ชุมสาย

(๔) ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน ๑ แห่ง

(๕) หอกระจายข่าวในพื้นที่ให้บริการได้ครอบคลุมร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ถั่วเขียว ยาสูบ มันสำปะหลัง ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ	๘๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	๑	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ	๑๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	๙	ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๖.๒ การประมง

ประชากรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม มีวิถีชีวิตผูกพันอยู่กับแม่น้ำโขง การประมงส่วนใหญ่อาศัยแม่น้ำโขงเป็นหลัก เป็นทั้งอาชีพหลักและรายได้เสริมให้กับครอบครัว

๖.๓ การปลูสัตว์

- เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ ดังนี้

โค	๔๕๕	ตัว	กระบือ	๑๒๕	ตัว	สุกร	๖๐	ตัว
เป็ด	๕๒๑	ตัว	ไก่	๑๑๕	ตัว	อื่นๆ	๘๑๕	ตัว

๖.๔ การบริการ

รีสอร์ท	๑	แห่ง
ปั้มน้ำมัน	๑	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติได้แก่ศูนย์คุ้มครองพันธุ์พืชป่า จังหวัดหนองคาย ตั้งอยู่ที่ บ้านม่วงน้ำโพ หมู่ที่ ๖ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย น้ำตกเขาเต่าตั้งอยู่ที่ บ้านฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗ จุดชมวิวบ้านผาแดง ตั้งอยู่ที่ บ้านผาแดง หมู่ที่ ๓ และได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น การจัดงานแข่งขันเรือยาวประเพณีชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ฯ

๖.๖ อุตสาหกรรม

- จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (โรงสีขนาดเล็ก) จำนวน ๔ แห่ง
- จำนวนกิจการไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๑ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ร้านค้าต่างๆ	๑๕	แห่ง
ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์และเครื่องมือทางการเกษตร	๔	แห่ง

กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๗ กลุ่ม

๑. กลุ่มผลิตภัณฑ์กล้วยแปรรูป
๒. กลุ่มทำดอกไม้จันทน์
๓. กลุ่มทำไม้กวาดและน้ำปลา
๔. กลุ่มทำเบอเกอร์ผลไม้
๕. กลุ่มปลูกข้าวโพด
๖. กลุ่มปลูกมันสำปะหลัง
๗. กลุ่มปลูกยางพารา

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในเขตตำบลสังคมส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนวัด ๑๐ แห่ง

๑. วัดสระประทุม ตั้งอยู่ที่ บ้านสังคม หมู่ที่ ๒ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย
๒. วัดป่าศรีวิไล ตั้งอยู่ที่ บ้านสังคม หมู่ที่ ๒ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย
๓. วัดศรีชมชื่น ตั้งอยู่ที่ บ้านผาแดง หมู่ที่ ๓ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย
๔. วัดลำภูบังบาด ตั้งอยู่ที่ บ้านแก่งใหม่ หมู่ที่ ๔ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย
๕. วัดป่าแก่งใหม่ ตั้งอยู่ที่ บ้านแก่งใหม่ หมู่ที่ ๔ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย
๖. วัดศรีสว่างอารมณ์ ตั้งอยู่ที่ บ้านน้ำไพร หมู่ที่ ๕ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย
๗. วัดอุบลมุง ตั้งอยู่ที่ บ้านน้ำไพร หมู่ที่ ๕ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย
๘. วัดโนนศรีสว่าง ตั้งอยู่ที่ บ้านม่วงน้ำไพร หมู่ที่ ๖ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย
๙. วัดบ้านฟ้าประทาน ตั้งอยู่ที่ บ้านฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย
๑๐. วัดป่าฟ้าประทาน ตั้งอยู่ที่ บ้านฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีแข่งขันเรือยาวประเพณีชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ฯ ประมาณเดือน กันยายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม พฤศจิกายน
- ประเพณีเทศกาลงานกล้วยน้ำว้า ประมาณเดือน ธันวาคม

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตตำบลสังคมได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติตามลำแม่น้ำโขง

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๙๐ % พูดภาษาอีสาน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เสื่อที่ทอจากต้นกก ผ้าที่ทอจากผ้าฝ้ายและผ้าไหม เครื่องจักสานที่ทำจากไม้ไผ่ สำหรับของฝากที่ขึ้นชื่อ ได้แก่ กล้วยตาก

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากแม่น้ำโขง ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา

ข้อมูลแหล่งน้ำ

- ห้วยสังคม บ้านสังคม หมู่ที่ ๒
- อ่างเก็บน้ำห้วยน้ำไพร บ้านน้ำไพร หมู่ที่ ๕
- ห้วยบูน บ้านน้ำไพร หมู่ที่ ๕
- ฝายหลวง บ้านม่วงน้ำไพร หมู่ที่ ๖
- ฝายหลวง บ้านฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗

๘.๒ ป่าไม้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมยังมีความสมบูรณ์และมีศูนย์คุ้มครองพันธุ์พืชป่า จังหวัดหนองคาย ตั้งอยู่ที่ บ้านม่วงน้ำไพร หมู่ที่ ๖ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

๘.๓ ภูเขา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบสูง สลับภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ตำบลสังคม ส่วนมากเป็นพื้นที่เหมาะสำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการตามลำดับ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ ยังอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะแหล่งน้ำเพราะมีแม่น้ำโขงไหลผ่าน ประชาชนในพื้นที่สามารถทำการเกษตรได้ทั้งปี และมีอาชีพเสริมคือการจับปลาในแม่น้ำโขงเป็นอาหาร และจำหน่าย ทั้งสดและตากแห้ง สามารถเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวอีกทางหนึ่ง

๙. อื่นๆ

๙.๑ สรุปผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ได้ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในเขตตำบลสังคม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยมอบหมายให้คณะสังคมศาสตร์บูรณาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำผลการสำรวจมาพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้แก่ชุมชน ผลการสำรวจพบว่าประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ครึ่งเรือนโดยส่วนใหญ่จะมีรายรับเฉลี่ยของตนอยู่ระหว่าง ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท/เดือน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๓๗.๐๖ รองลงมาจะมีรายรับเฉลี่ยอยู่ที่ ๑๐,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๙๗ มีรายรับเฉลี่ยมากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖๑ และอีกร้อยละ ๔.๓๖ จะมีรายรับเฉลี่ยอยู่ที่ ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท/เดือน

ผลการสำรวจดังกล่าว ถือว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไข

การแก้ไขปัญหา

๑) ส่งเสริมการประกอบอาชีพต่างๆ ให้กับประชาชน เพื่อเพิ่มรายได้ แก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชน

๙.๒ สรุปผลการสำรวจข้อมูล กชช. ๒ ค. ประจำปี ๒๕๕๙

ตามที่พัฒนาชุมชนอำเภอสังคม ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูล กชช. ๒ ค. ประจำปี ๒๕๕๙ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม เพื่อนำผลการสำรวจมาพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้แก่ชุมชน ผลการสำรวจสามารถสรุปตามตัวชี้วัดได้ ดังนี้

ตัวชี้วัดแบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ

๑ = มีปัญหามาก

๒ = มีปัญหาปานกลาง

๓ = มีปัญหาน้อย/ไม่มีปัญหา

ทั้งนี้ จะนำข้อมูลเฉพาะตัวชี้วัดที่ได้ คะแนน ๑ มาพิจารณา ดังนี้

➤ ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน (บ้านผาแดง)

๑) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน

- การได้รับความคุ้มครองทางสังคม

๒) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- คุณภาพดิน

➤ ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน (บ้านแก้งใหม่)

๑) ด้านสุขภาพและอนามัย

- การกีฬา

๒) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน

- การเรียนรู้โดยชุมชน

- การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

- ๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - คุณภาพดิน
- ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน (บ้านน้ำไพร)
 - ๑) ด้านสุขภาพและอนามัย
 - การกีฬา
 - ๒) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน
 - การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน
 - ๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - คุณภาพดิน
- ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน (บ้านม่วงน้ำไพร)
 - ๑) ด้านความรู้และการศึกษา
 - การได้รับการศึกษา
 - ๒) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน
 - การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน
 - ๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - คุณภาพดิน
- ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน (บ้านฟ้าประทาน)
 - ๑) ด้านสุขภาพและอนามัย
 - การกีฬา
 - ๒) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน
 - การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน
 - ๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - คุณภาพดิน
 - คุณภาพน้ำ

๙.๓ การแก้ไข้ปัญหา

- ๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยร่วมมือกับทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็น อำเภอ ตำรวจ โรงพยาบาล สาธารณสุข ผู้นำชุมชน ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับชุมชน ให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจและได้รับความคุ้มครองทางสังคม มีความเป็นกลาง รับทราบปัญหาและเร่งแก้ไข
- ๒) อำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน
- ๓) ร่วมมือกับอำเภอ เกษตรอำเภอ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในการใช้ประโยชน์จากดินและน้ำให้เหมาะสมกับพื้นที่ของชุมชน เพื่อพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส
- ๔) ร่วมมือกับสาธารณสุข โรงพยาบาล โรงเรียน ส่งเสริม หนุนรงค์ ป้องกัน สุขภาพและอนามัยของประชาชน ส่งเสริม จัดกิจกรรมการกีฬาในชุมชน
- ๕) ส่งเสริม สนับสนุน เปิดโอกาสให้เด็กได้รับการศึกษา จัดกิจกรรมให้ความรู้ต่างๆ

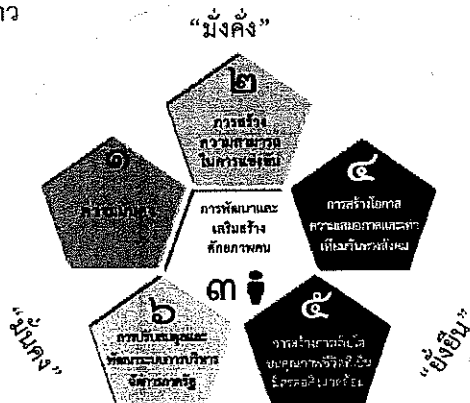
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

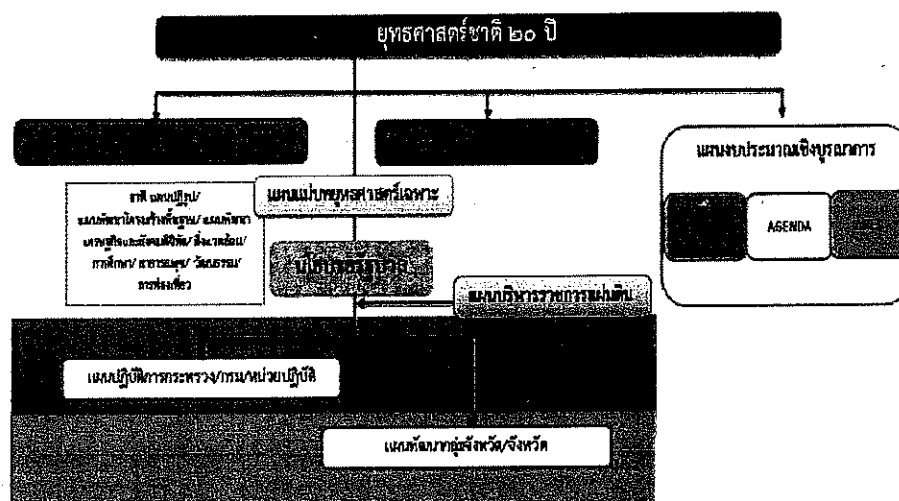
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย ดังมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดหรือความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการ

รูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีผลกระทบของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้าจะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว หากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้

เปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กัดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้น และฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่างผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาด

ความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความไม่ธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับ

ความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลกสามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้จะต้องประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือ

ประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจอธิรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียิ่งกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์รวมและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นรากฐานไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถมีกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและห่วงใยในสวัสดิการที่ยั่งยืน
- ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกฐานะเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคและการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้านที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพิกัด ไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตัวตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่อะไร.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนามาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติดีการคำนึงฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- ภาคเกษตร เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- ภาคอุตสาหกรรม ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนา รถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- ภาคบริการ ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

ความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม วิชาชีพ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

จะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อยกย่องแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ และบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มี

รายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาตุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนายทุนศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทนายทุนศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ – ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการส่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้น ภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจ แต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World

Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศ ได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทยยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถ

พัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัย และการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๕ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๖๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกษียณของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบท และระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระ เข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้เวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้น้อยกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคมในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยออกกฎหมายการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ ใดๆก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น

โดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการใช้เคลือบอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง ส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงด้านๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหา

การบริหารจัดการทรัพยากรสินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อบท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๕๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อบท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อบท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนา

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างรับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำบากนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับ ภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่

จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะต่ำลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการเงินของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรม ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาส การเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพพลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพพลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภครายบุคคลมาก

ยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดลอมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาค โดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตร

ลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ

ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็น การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๕๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สหรัฐ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความสำคัญคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูงสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว

ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกัน และประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทร่วมทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง

โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาศักยภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลาง

บริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัตกรรมการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ. ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปฐมภูมิ สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ

และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คู่มือทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบสู่ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการ

จัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาแบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคม มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรและพัฒนาบุคลากร

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคชั้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนามตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาคใต้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคชั้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวความคิดการพัฒนามตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน

เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

(๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก

(๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่นิคมอุตสาหกรรม

(๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

(๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน

(๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

(๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง

(๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย ๙ ประเด็นหลัก ๓๓ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑. ด้านเกษตร	๑.๑ แผนที่การใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่อผลิตสินค้าเกษตร ๑.๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
๒. ด้านอุตสาหกรรม	๒.๑ แผนที่การใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่ออุตสาหกรรม ๒.๒ กำหนดและส่งเสริมอุตสาหกรรมในอนาคต (Bio - plastic, etc.) ๒.๓ การเพิ่มขีดความสามารถให้ SME และ OTOP สู่อุตสาหกรรม ๒.๔ การนำทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยมาเพิ่มมูลค่า
๓. การท่องเที่ยวและ บริการ	๓.๑ แผนที่การจัดกลุ่มเมืองท่องเที่ยว ๓.๒ เพิ่มขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวเข้าสู่รายได้ ๒ ล้านบาทต่อปี ๓.๓ ไทยเป็นศูนย์กลาง medical Tourism ของภูมิภาค
๔. โครงสร้างพื้นฐาน	๔.๑ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน ๔.๒ การลงทุนการให้บริการและใช้ประโยชน์ ICT ๔.๓ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน
๕. พลังงาน	๕.๑ นโยบายการปรับโครงสร้างการใช้และราคาพลังงานที่เหมาะสม ๕.๒ การลงทุนเพื่อความมั่นคงของพลังงานและพลังงานทดแทน ๕.๓ การเชื่อมโยงแหล่งพลังงานและผลิตพลังงานทางเลือกในอาเซียน
๖. การเชื่อมโยงเศรษฐกิจในภูมิภาค	๖.๑ การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ และการลงทุนเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ๖.๒ แก้ไข กฎหมาย กฎระเบียบ รองรับประชาคมอาเซียน ๖.๓ ขับเคลื่อนการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมทวาย และ Eastern seaboard ๖.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
๗. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน	๗.๑ การปรับปรุงขีดความสามารถในการแข่งขัน (๑๐๐ ดัชนีชี้วัด) ๗.๒ การพัฒนาการสร้าง Brand ประเทศไทย เป็น Modern Thailand
๘. การวิจัยและพัฒนา	๘.๑ ขับเคลื่อนค่าใช้จ่ายด้าน R & D เป็นร้อยละ ๑ ของ GDP ๘.๒ Talent Mobility การใช้ประโยชน์จากกำลังคนด้าน S & T ๘.๓ การใช้ประโยชน์ Regional Science Parks ๘.๔ การขับเคลื่อนข้อริเริ่มกระบวนกรความร่วมมืออาเซียน
๙. การพัฒนาพื้นที่และ เมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาส จากอาเซียน	๙.๑ การพัฒนาเมืองหลวง ๙.๒ การพัฒนาเมืองเกษตร ๙.๓ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม ๙.๔ การพัฒนาเมืองท่องเที่ยว ๙.๕ การพัฒนาเมืองบริการสุขภาพ ๙.๖ การพัฒนาเมืองบริการศึกษานานาชาติ ๙.๗ การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อการค้าการลงทุน ๙.๘ ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาเมืองที่ศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๒๐ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑๐. การพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๑๐.๑ ปฏิรูปการศึกษา (ครู หลักสูตรเทคโนโลยีการดูแลเด็กก่อนและ การใช้ ICT ในระบบการศึกษา เช่น แท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น) ๑๐.๒ พัฒนาภาคการศึกษารองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๑๑. การยกระดับคุณภาพชีวิตและมาตรฐานบริการสาธารณสุข	๑๑.๑ การจัดระบบบริการ กำลังพล และงบประมาณ ๑๑.๒ การพัฒนาระบบคุ้มครองผู้บริโภคพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ๑๑.๓ สร้างและพัฒนาความร่วมมือระหว่างไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๑๒. การจัดสวัสดิการสังคม และการดูแลผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	๑๒.๑ การพัฒนาระบบสวัสดิการ และเพิ่มศักยภาพและโอกาส ความเท่าเทียมคุณภาพชีวิต ๑๒.๒ กองทุนสตรี
๑๓. การสร้างโอกาสและรายได้ แก่วิสาหกิจขนาด กลางและ ขนาดย่อม (SMEs) และเศรษฐกิจชุมชน	๑๓.๑ กองทุนตั้งตัวได้ ๑๓.๒ กองทุนหมู่บ้าน ๑๓.๓ โครงการ smi ๑๓.๔ โครงการรับจํานําสินค้าเกษตร
๑๔. แรงงาน	๑๔.๑ การพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ๑๔.๒ การจัดการแรงงานต่างด้าว ๑๔.๓ การพัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานในระบบและนอกระบบตามกฎหมายอย่างทั่วถึงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๑๕. ระบบยุติธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ	๑๕.๑ การเข้าถึงระบบยุติธรรมของประชาชน
๑๖. การต่อต้าน การคอร์รัปชั่น สร้างธรรมาภิบาลและ ความโปร่งใส	๑๖.๑ การรณรงค์และสร้างแนวร่วมในสังคม ๑๖.๒ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลรองรับประชาคมอาเซียน
๑๗. การสร้างองค์ความรู้ เรื่องอาเซียน	๑๗.๑ ภาคประชาชน ๑๗.๒ ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ ๑๗.๓ บุคลากรภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก
๑๑ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๑๘. การพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อความ ยั่งยืน	๑๘.๑ พัฒนาตัวอย่างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๑๐ แห่ง เพื่อความ ยั่งยืน
๑๙. การลดการปล่อยก๊าซ เรือน กระจก (GHG)	๑๙.๑ การประหยัดพลังงาน ๑๙.๒ การปรับกฎระเบียบ (เช่น green building code) ๑๙.๓ ส่งเสริมการดำเนินงาน CSR เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
๒๐. นโยบายการคลัง เพื่อ สิ่งแวดล้อม	๒๐.๑ ระบบภาษีสิ่งแวดล้อม ๒๐.๒ การจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวในภาครัฐ
๒๑. การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ การ บริหารจัดการน้ำ	๒๑.๑ การปลูกป่า ๒๑.๒ การลงทุนด้านการบริหารจัดการน้ำ ๒๑.๓ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอาเซียน
๒๒. การเปลี่ยนแปลง สภาวะ ภูมิอากาศ	๒๒.๑ การป้องกันผลกระทบและปรับตัว (mitigation and adaptation) ๒๒.๒ การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๑๕ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
๒๓. กรอบแนวทางและการปฏิรูปกฎหมาย	๒๓.๑ ปรับกรอบแนวทางระบบกฎหมายของประเทศ ๒๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและองค์กร ๒๓.๓ ปรับปรุงระเบียบ ข้อกฎหมายที่เป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ
๒๔. การปรับโครงสร้าง ระบบราชการ	๒๔.๑ เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรภาครัฐและพัฒนารูปแบบการทำงานของภาครัฐ ด้วยการสร้างความพร้อมในการบริหารการจัดการแบบบูรณาการ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ๒๔.๒ ป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชัน ๒๔.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e - service
๒๕. การพัฒนากำลังคน ภาครัฐ	๒๕.๑ บริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจที่มีในปัจจุบัน เตรียมพร้อมสำหรับอนาคต ๒๕.๒ พัฒนาทักษะและศักยภาพของกำลังคนภาครัฐ และเตรียมความพร้อมบุคลากรภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน
๒๖. การปรับโครงสร้างภาษี	๒๖.๑ ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒๗. การจัดสรรงบประมาณ	๒๗.๑ พัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายรัฐบาล
๒๘. การพัฒนาสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด	๒๘.๑ สำรวจสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งาน ๒๘.๒ บริหารจัดการสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๒๙. การแก้ไขปัญหา ความมั่นคงจังหวัดชายแดน ภาคใต้ และเสริมสร้าง ความมั่นคงในอาเซียน	๒๙.๑ ประสานบูรณาการงานรักษาความสงบและส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่ ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ภายใต้กรอบนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ๒๙.๒ การเสริมสร้างความมั่นคงของประชาคมอาเซียน
๓๐. การปฏิรูปการเมือง	๓๐.๑ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองคาย

วิสัยทัศน์

“เกษตรอุตสาหกรรม วัฒนธรรมรุ่งเรือง เมืองท่องเที่ยวลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร
๒. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการบริการ

เป้าประสงค์รวม

เพิ่มรายได้จากสินค้าเกษตร การท่องเที่ยวและการบริการ

ตัวชี้วัดและเป้าหมายรวม

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
๒. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) การท่องเที่ยวและบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓

ค่านิยม

๑. การจัดการบนระบบฐานข้อมูล
๒. ห่วงรัก: รักสะอาด, รักสุขภาพ, รักสิ่งแวดล้อม, รักวินัย, รักสามัคคี

ประเด็นยุทธศาสตร์

(๑) ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับมาตรฐาน การผลิต การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการบริการมุ่งสู่
ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสังคมสงบสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคมน ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนสู่มาตรฐานสากล

(๒) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

(๑) ส่งเสริมเกษตรยั่งยืน

(๒) ส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๓) ส่งเสริมการค้าชายแดน การลงทุน ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างมูลค่าเพิ่มและการจัดตลาดสินค้าเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกย่องมาตรฐาน การผลิต การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการบริการมุ่งสู่
ประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/OTOP/กลุ่ม
เกษตรกร สู่ SMEs

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรับรองการผลิต การค้า การท่องเที่ยวและ
การบริการ

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาด้านแรงงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสังคมสงบสุข

กลยุทธ์ที่ ๑ การจัดการความมั่นคงพื้นที่ชายแดน

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคน ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้านการศึกษาและด้านสาธารณสุข

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และวัฒนธรรม

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนสู่มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ ๑ การบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อนำนโยบายผู้บริหารท้องถิ่นและยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งในระดับประเทศ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจังหวัดไปสู่การปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย ได้จัดประชุมจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองคาย ขึ้นในวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ โรงแรมรอยัล นาคารา หนองคาย เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองคาย พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑ (ฉบับทบทวนใหม่ รอบปี พ.ศ.๒๕๖๐) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดแนวทางการพัฒนาของจังหวัดหนองคายในช่วงระยะเวลาดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น

“เป็นท้องถิ่นที่มีชุมชนเข้มแข็ง และการท่องเที่ยวยั่งยืน”

๒. พันธกิจ

๑. การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

๒. พัฒนาศักยภาพและระบบการให้บริการประชาชน

๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและบริการ

๓.เป้าประสงค์

๑. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและบริการ

๔. ตัวชี้วัดและเป้าหมายรวม

๑. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) การท่องเที่ยวและบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓

๕.จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑.ส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒.ก่อสร้าง/ปรับปรุงถนนเส้นทางจราจรให้มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรับรองการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพิเศษ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ถนนเชื่อมต่อระหว่างเส้นทางหลักเข้าสู่ชุมชนหมู่บ้านและแหล่งท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบร่วมกับจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการกีฬา การท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ประเพณี วัฒนธรรม และธรรมชาติ)

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ สร้างความตระหนักและปฎิบัติสำนึกเรื่องสิ่งแวดล้อมตามนโยบายของรัฐบาล

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์และบริการระบบห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ สนับสนุนและส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างโอกาสให้กับประชาชนเพื่อลดการเหลื่อมล้ำและเพิ่มความมั่นคงในชีวิต

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนแบบมีส่วนร่วม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ สร้างโอกาสให้กับเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงการบริการสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงการบริหารจัดการภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สร้างทีมและพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต คติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“สังคมน่าอยู่ เคียงคู่คุณธรรม ก้าวนำการศึกษา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๔. ยุทธศาสตร์การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรและพัฒนาบุคลากร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและการคมนาคมที่ได้มาตรฐาน
และเพียงพอ
๒. มีคุณภาพชีวิตและมีการศึกษาที่ดีขึ้น
๓. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา
๔. พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อยกระดับการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๖. มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. องค์กรมีการบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของถนนมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละของกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและมีการศึกษาที่ดี
๓. ร้อยละของกิจกรรม/โครงการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา
๔. ร้อยละของกิจกรรม/โครงการที่พัฒนาและปรับปรุงการท่องเที่ยว
๕. ร้อยละของกิจกรรม/โครงการที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
๖. ร้อยละของกิจกรรม/โครงการที่มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญา
ท้องถิ่น
๗. ร้อยละของกิจกรรม/โครงการที่มีการบริหารจัดการองค์กรและพัฒนาบุคลากรโดยยึด
หลักธรรมาภิบาล

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. เพื่อให้มีโครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
๒. เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและมีการศึกษาที่ดีขึ้น
๓. เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา
๔. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อยกระดับการท่องเที่ยว
๕. เพื่อให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
๖. เพื่อให้มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. เพื่อให้องค์กรมีการบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาการคมนาคมและการขนส่ง

กลยุทธ์ ๒ การพัฒนาสาธารณูปโภค

กลยุทธ์ ๓ การพัฒนาสาธารณูปการ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ

กลยุทธ์ ๒ การพัฒนางานสวัสดิการสังคม

กลยุทธ์ ๓ การพัฒนาการศึกษา

กลยุทธ์ ๔ การพัฒนาการสาธารณสุข

กลยุทธ์ ๕ การพัฒนาการกีฬา

๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาการส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของ

ประชาชน

กลยุทธ์ ๒ การพัฒนาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ ๓ การพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ ๔ การพัฒนาการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและ

ทรัพย์สิน

กลยุทธ์ ๕ การพัฒนาการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

๔. ยุทธศาสตร์การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาการส่งเสริมการลงทุน , การท่องเที่ยว

๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน

ทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์ ๒ การพัฒนาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี และป้องกัน คุ้มครอง ดูแลรักษา

โบราณสถาน โบราณวัตถุ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรและพัฒนาบุคลากร

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร

กลยุทธ์ ๒ การพัฒนาบุคลากร

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคม

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคม กำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจำนวน ๗ ยุทธศาสตร์ และ ๒๑ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาการคมนาคมและการขนส่ง

กลยุทธ์ ๒ การพัฒนาสาธารณูปโภค

กลยุทธ์ ๓ การพัฒนาสาธารณูปการ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาการส่งเสริมอาชีพ

กลยุทธ์ ๒ การพัฒนางานสวัสดิการสังคม

กลยุทธ์ ๓ การพัฒนาการศึกษา

กลยุทธ์ ๔ การพัฒนาการสาธารณสุข

กลยุทธ์ ๕ การพัฒนาการกีฬา

๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาการส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน

กลยุทธ์ ๒ การพัฒนาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ ๓ การพัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ ๔ การพัฒนาการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ ๕ การพัฒนาการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

๔. ยุทธศาสตร์การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาการส่งเสริมการลงทุน , การท่องเที่ยว

๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์ ๒ การพัฒนาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ

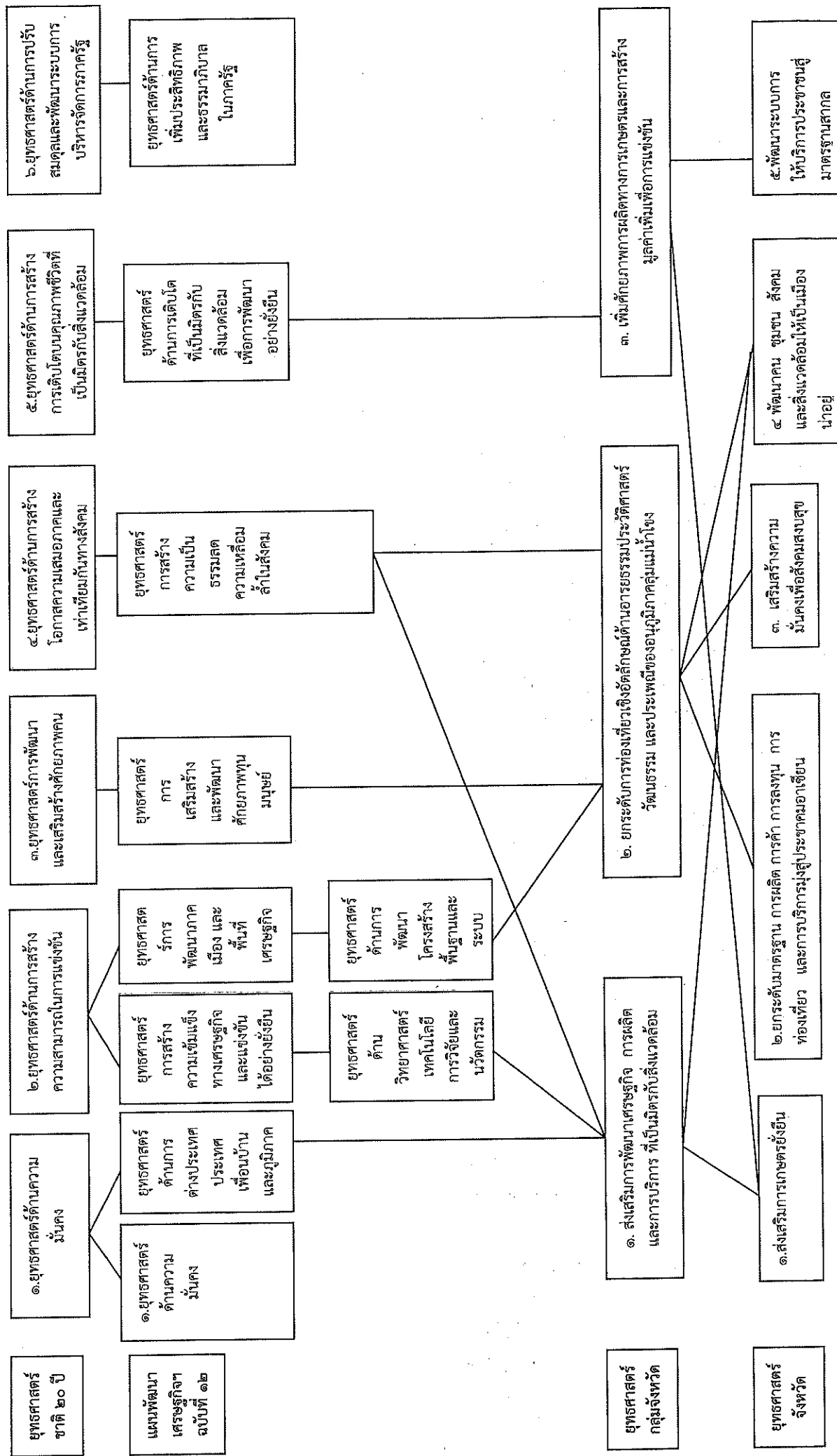
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

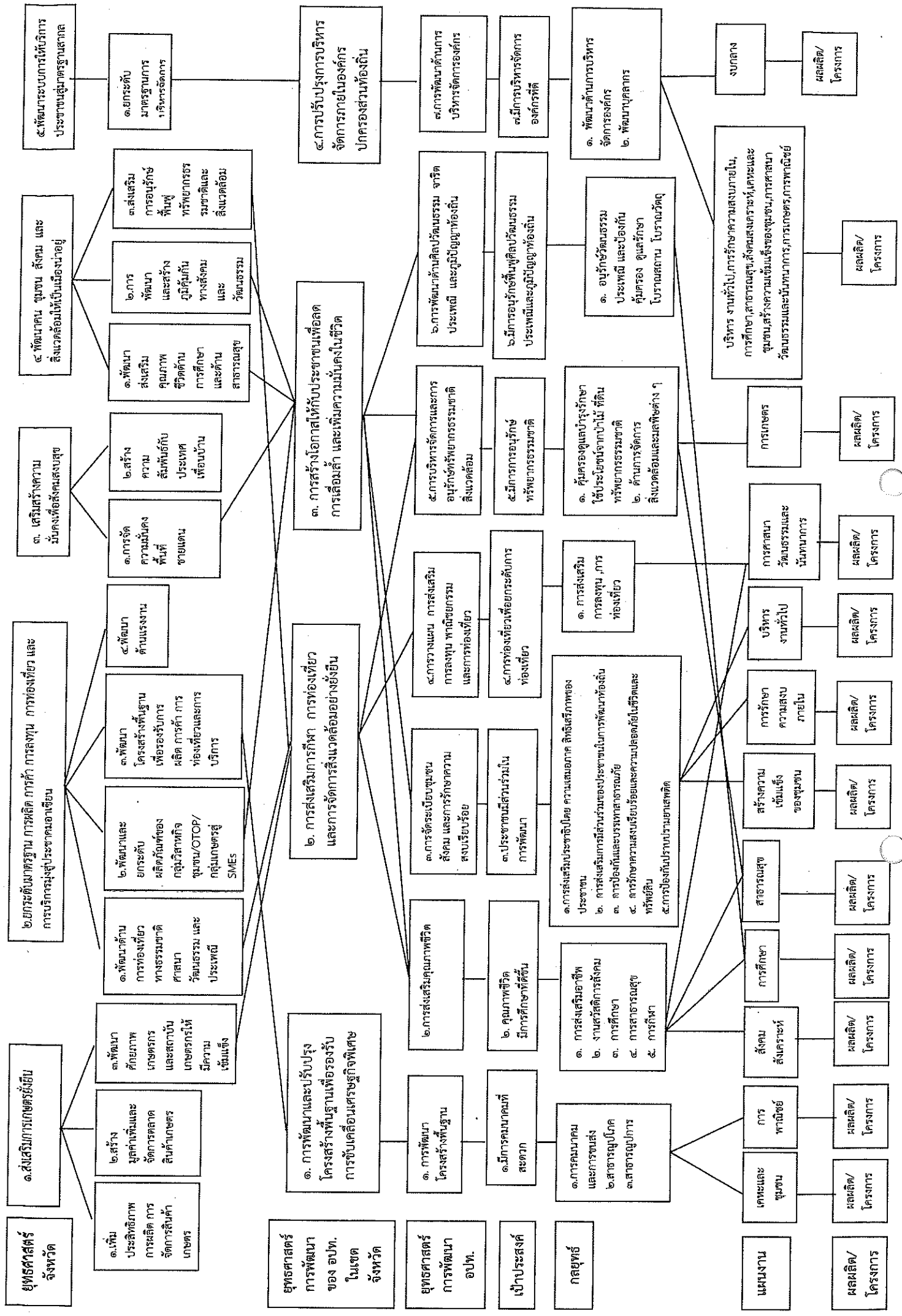
กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี และป้องกัน คัดกรอง ดูแลรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ

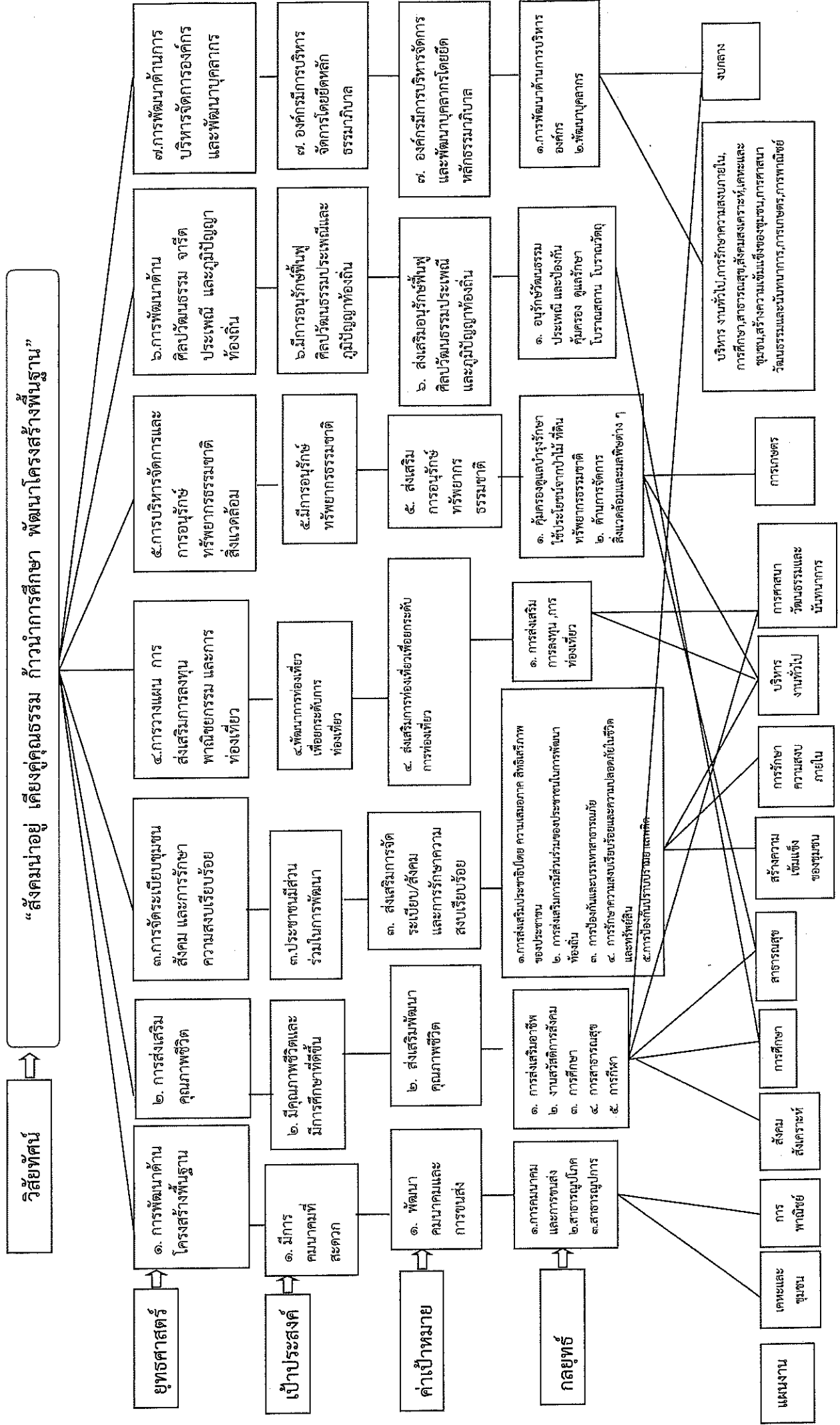
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรและพัฒนาบุคลากร

กลยุทธ์ ๑ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร

กลยุทธ์ ๒ การพัฒนาบุคลากร

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑) จุดแข็ง (S : Strength)

➢ ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

➢ ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน

➢ มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวก เนื่องจากมีถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๑ เชื่อมกับจังหวัดเลย

➢ ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

➢ มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นเลือดใหญ่และแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรกรรม ๓ แห่ง ได้แก่ ฝายน้ำล้นบ้านน้ำไพร ห้วยสังคม ห้วยน้ำไพร

➢ มีกองทุนในหมู่บ้าน เช่น กองทุนขยะรีไซเคิลตำบลสังคม การออมเงินสังจะ ธนาคารข้าว ฯลฯ

➢ มีกลุ่มอาชีพแม่บ้าน กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ กองทุนเงินสาธารณสุขมูลฐานชุมชน

➢ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารากล้วย ยาสูบ ข้าว มันสำปะหลัง เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ

➢ มีโรงเรียนสังกัด สพฐ. ๓ โรงเรียน สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับประถมศึกษา

➢ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม

➢ มีการประสานความร่วมมือระหว่าง อบต.กับส่วนราชการในพื้นที่

➢ มีความสงบไม่ค่อยจะมีปัญหา ด้านความปลอดภัยและด้านมลพิษ

➢ ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

➢ มีระบบประปาเพิ่มขึ้นทำให้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี

➢ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

➢ มีประเพณีแข่งขันเรือยาวประเพณีชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ฯ ซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

➢ มีวัด ๑๐ แห่ง สำนักสงฆ์ ๑ แห่ง

➢ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม มีระบบเสียงไร้สายประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร

➢ หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม มีหอกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร

➢ มีการให้บริการด้านการสื่อสารของบริษัททีโอที แคทเทเลคอม และมีสัญญาณโทรศัพท์ไร้สายของ ของเอกชนหลายบริษัท

➢ มีกองทุนในหมู่บ้าน เช่น การออมเงินสังจะ ธนาคารข้าว ฯลฯ

➢ มีกลุ่มอาชีพแม่บ้าน กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ กองทุนเงินสาธารณสุขมูลฐานชุมชน

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- ➔ คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในเมืองและต่างประเทศ
- ➔ ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาดรายได้
- ➔ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง
- ➔ ขาดสถานศึกษาระดับฝึกออาชีพ ขาดแหล่งงานรองรับแรงงานว่างงานนอก

ฤดูกาล

- ➔ ไม่มีสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่ ไม่มีโรงงานในพื้นที่
- ➔ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ฯลฯ ประกอบกับเครื่องมือไม่เพียงพอ เนื่องจากงบประมาณจำกัด
- ➔ แหล่งเงินทุนต่างๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ มีน้อยประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อ
- ➔ ที่ดินมีราคาสูงถ้าจะพัฒนาในด้านการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก

๓) โอกาส (O : Opportunity)

- ☞ จังหวัดหนองคาย สามารถสนับสนุนงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ที่มีแผนงาน/โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- ☞ มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
- ☞ ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี การปฏิรูป ระบบราชการทำให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
- ☞ รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ☞ ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการท้องถิ่น

๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

- ☒ มีปัญหาแนวเขตการปกครองระหว่าง องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมกับเทศบาลตำบลสังคมและองค์การบริหารส่วนตำบลแก้งไก่อ
- ☒ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม เป็น อบต.ขนาดกลาง มีงบประมาณจำกัดเมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่างๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายอื่น ตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล
- ☒ งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน
- ☒ กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน
- ☒ การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
- ☒ การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ต้องอาศัยความเสียสละของชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก

๖) การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค) องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

➤ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจำแนกได้ดังนี้

๑) มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๗๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย ปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่บางส่วนติดเขตป่าสงวน การแก้ปัญหา คือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๒) การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทั่วครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหา คือ ไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม จึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหา คือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหให้กับชุมชน

๓) การประปา องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม มีกิจการประปาเป็นของตนเอง ตั้งอยู่ที่บ้านฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗ สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหาน้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้หมู่บ้านได้ การแก้ปัญหา คือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในทันที เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

➤ ด้านที่อยู่อาศัยและการอุปโภคบริโภค

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรในพื้นที่ที่มีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ปัญหา คือ มีครัวเรือนบางส่วน ที่ยังต้องการความช่วยเหลือในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย การแก้ปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ได้มีโครงการซ่อมแซมบ้านคนจน แต่งบประมาณมีจำกัดถ้ามีงบประมาณที่มากกว่านี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ก็จะดำเนินการให้ได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน บ้านเรือนส่วนมากมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยมีเพียงบางครัวเรือนที่ยังไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยและถูกสุขลักษณะในชุมชนมีการเกิดมลพิษเพียงเล็กน้อย เพราะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม ทุกครัวเรือนมีน้ำสำหรับบริโภค โดยบางครัวเรือนซื้อน้ำที่บรรจุในถังหรือขวด แต่หลายครัวเรือนบริโภคน้ำที่ได้จากน้ำฝน ทำให้เกิดปัญหาน้ำดื่มที่ยังไม่สะอาดเท่าที่ควร

(๒) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตร ร้อยละ ๘๐ เช่น ยางพารา กล้าย ยาสูบ ข้าว มันสำปะหลัง ตามลำดับ รายได้ส่วนมากมาจากการทำการเกษตร และมีรายได้จากสัตว์เลี้ยงไม่มาก คนอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีมีอาชีพและรายได้ ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๔๐ มีอาชีพและมีรายได้ ถ้าเปรียบเทียบอัตราการว่างงานทั้งจังหวัด ร้อยละ ๐.๔๗ ถือว่าอัตราการว่างงานของประชากร

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม มีอัตราที่ต่ำกว่ามาก ประชากรบางส่วนมีรายได้จากการรับจ้างทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ รายได้เฉลี่ยต่ำกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี ร้อยละ ๗๕ ไม่มีการเก็บออม สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ประชากรมีพื้นที่ในการทางเกษตรบางส่วนในที่มีน้ำท่วมเป็นประจำ บางพื้นที่ภาวะฝนทิ้งช่วง มีพื้นที่ในการทำเกษตรน้อย การขยายตัวของประชากรเพิ่มขึ้นมาก เริ่มเกิดเป็นชุมชนแออัดและส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม เช่น ปริมาณการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่รางระบายน้ำมีมากขึ้น เกิดปัญหาการร้องเรียนมายัง อบต. การแก้ปัญหา คือ อบต.ก็ได้ลงพื้นที่แก้ไขปัญหาในทุกครั้ง รวมทั้งได้จัดโครงการทำความสะอาดท่อและรางระบายน้ำในชุมชน โดยการจ้างแรงงานในชุมชน ผลที่ได้ปัญหาการระบายน้ำลดลง ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมมากขึ้น และทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น อีกทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยจัดโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อดหนุนกลุ่มอาชีพในชุมชน แต่การพัฒนาในด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการและความรู้ด้านการตลาด

(๓) การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม

➤ ด้านแรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วนไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

➤ ด้านสุขภาพและสาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหา คือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม และหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม พยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

➤ ด้านการศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษามากบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหา คือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ได้ การแก้ปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

➤ ด้านค่านิยมของคนในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรมีกิจกรรมทางศาสนา(พุทธ) ประชากรในเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแล ปัญหาคือ ประชากรในครัวเรือนมีการดื่มสุรา สูบบุหรี่ รวมทั้งที่เป็นครั้งคราว บางครัวเรือนขาดความอบอุ่น การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคม คือ จัดกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน พยายามที่จะให้ทุกส่วนทุกฝ่ายทุกคนมีส่วนร่วมและรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของการดื่มสุรา ให้ชุมชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เช่น การแข่งขันกีฬาชุมชน แอโรบิคแดนส์ งานประเพณี เป็นต้น

➤ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือจากข้อมูลที่สำรวจพบว่ามีบางครัวเรือน ที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะตั้งแต่บ้านผาแดง หมู่ที่ ๓ บ้านแก่งใหม่ หมู่ที่ ๔ บ้านน้ำไพร หมู่ที่ ๕ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

➤ ด้านยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม พื้นที่ส่วนใหญ่ติดกับแม่น้ำโขงทำให้มีการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้านเป็นประจำ จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรอำเภอสังคมได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมทราบนั้นพบว่าในตำบลสังคมมีผู้ที่ติดยาเสพติดเป็นจำนวนหนึ่งแต่ยังไม่ถึงขั้นร้ายแรง และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคมสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ด้านนอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

(๔) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในพื้นที่ตำบลสังคม ส่วนมากเป็นพื้นที่เหมาะสำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการตามลำดับ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ ยังอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะแหล่งน้ำเพราะมีแม่น้ำโขงไหลผ่านประชาชนในพื้นที่สามารถทำการเกษตรได้ทั้งปี และมีอาชีพเสริมคือการจับปลาในแม่น้ำโขงเป็นอาหาร และจำหน่ายทั้งสดและตากแห้ง สามารถเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวอีกทางหนึ่ง

(๕) ด้านการเมือง – การบริหาร

หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม มีทั้งหมด ๗ หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของชุมชน ๗ คน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ๑,๗๔๘ คน จากผลการประชุมทุกครั้งทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลสังคมจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลสังคม นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสังคมได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม พนักงานข้าราชการ อสม. และกรรมการชุมชน โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ให้เจริญเท่าเทียมกับ อบต.อื่นๆ และ อบต.สังคมมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงาน จำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มืองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

AEC หรือ Asean Economics Community คือ การรวมตัวของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั้นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอย่างมากโดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้จำนวน ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งองค์การบริหารส่วนสังคม มีพื้นที่ชายแดนติดลำน้โขงไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือ การอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากกลุ่มผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้น และถูกทอดทิ้ง ปัญหาด้านสาธารณสุขที่สำคัญคงหนีไม่พ้น โรคติดต่อที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก SARs ไข้หวัดนกและโรคอื่นๆที่มีผลมาจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาในไทย การค้ามนุษย์และการท่องเที่ยว มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อน การแพร่ระบาดของโรคศัตรูพืชและโรคระบาดสัตว์ ผู้ป่วยที่นอนติดเตียง ไม่มีบุตรหลานดูแล และปัญหามีขยะจำนวนมากขึ้น มีการรณรงค์การคัดแยกขยะ แต่ขยะที่คัดแยกกลับเทรวมกันในรถขยะขององค์การบริหารส่วนตำบล แล้วนำไปทิ้งที่บ่อขยะเทศบาลปากคาด ทำให้เป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข

๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม มีพื้นที่ติดกับลำน้ำโขง ต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมาย อีกทั้ง อาจเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ต้องเร่งบูรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ได้แก่ ศูนย์คุ้มครองพันธุ์พืชป่า จังหวัดหนองคาย ตั้งอยู่ที่ บ้านม่วงน้ำไพร หมู่ที่ ๖ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย น้ำตกเขาเต่าตั้งอยู่ที่ บ้านฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗ จุดชมวิวน้ำผาแดง ตั้งอยู่ที่ บ้านผาแดง หมู่ที่ ๓ และการจัดงานแข่งขันเรือยาวประเพณีชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี ฯ เพื่อร่วมบูรณาการการทำงานกับโรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร โฮมสเตย์ที่พักในพื้นที่ เพื่อพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พื้นที่ป่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม มีศูนย์คุ้มครองพันธุ์พืชป่า จังหวัดหนองคาย ตั้งอยู่ที่ บ้านม่วงน้ำไพร หมู่ที่ ๖ ตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย สภาพป่าไม้ยังมีความอุดมสมบูรณ์โดยต้องบูรณาการร่วมกับหมู่บ้าน โรงเรียน เพื่ออนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช ตามพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เพื่ออนุรักษ์พันธุ์ไม้ที่หายากคงไว้ให้ลูกหลานได้ศึกษาต่อไป

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

อัตลักษณ์วัฒนธรรมจารีตประเพณี ขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคม คือ ประเพณีการจัดงานแข่งขันเรือยาวประเพณีชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ฯ ประเพณีวันสงกรานต์รดน้ำขอพรผู้สูงอายุ และประเพณีมหาชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้สูงอายุไม่ว่าจะเป็นด้านการจักสานจากไม้ไผ่ อาทิ กระจัง กลองข้าว เครื่องมือจับปลาการทำดอกไม้จันทน์ ต่างๆ การถนอมอาหาร อาทิ ผลิตภัณฑ์กล้วยแปรรูป และการทำบายศรีสู่ขวัญ เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อเป็นการอนุรักษ์จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ควรจัดทำชุดความรู้ และควรจัดสิทธิบัตรต่างๆ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับคนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อไป

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรและพัฒนาบุคลากร

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือประชาชนที่เป็นภาษาอังกฤษ จีน เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำเป็นต้องพัฒนาและฝึกอบรมการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มาใช้บริการ และทำให้การปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ ๓

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	-การเศรษฐกิจ- บริการชุมชนและ สังคม	-อุตสาหกรรมและการโยธา- -เคหะและชุมชน	กองช่าง	องค์การ บริหารส่วน ตำบลสังคม
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริม คุณภาพชีวิต	-บริการชุมชนและ สังคม -งบกลาง	การศึกษา และนันทนาการ๑ สาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน งบกลาง	สำนักปลัด กองคลัง กองการศึกษาฯ	
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัด ระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษา ความสงบเรียบร้อย	-บริหารงานทั่วไป	การรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	
๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการ วางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	-การเศรษฐกิจ	การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัด	
๕	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการ บริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด	
๖	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	-บริการชุมชนและ สังคม	การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัด กองการศึกษาฯ	
๗	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการ บริหารจัดการองค์กรและพัฒนา บุคลากร	-บริหารงานทั่วไป	บริหารงานทั่วไป การรักษาความสงบภายใน การศึกษา สาธารณสุข เคหะและชุมชนอุตสาหกรรมและการโยธา งบกลาง	สำนักปลัด กองคลัง	
รวม	๗ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๐ แผนงาน	๑ สำนัก ๓ กอง	

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

สำหรับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังขาม จังหวัดหนองคาย

แบบ ผ. ๐๒

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับมาตรฐาน การผลิต การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการบริการมุ่งสู่ประชาคมอาเซียน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพิเศษ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๓.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) สายมียาว่า-นาแล บ้านสังคม หมู่ที่ ๑	เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมให้ได้มาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ความยาว ๑๕๐ เมตร ความหนาโดยเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตรให้ทางตามสภาพ หรือ มีพื้นที่คอนกรีตไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ตารางเมตร พร้อมงานท่อระบายน้ำ คสล. ขนาด ๐.๔๐ x ๑.๐๐ ม. จำนวน ๒ จุด จุดที่ ๑ กม. ๐ + ๓๗๒ จำนวน ๑๐ ท่อน จุดที่ ๒ กม. ๐ + ๓๘๙ จำนวน ๖ ท่อน รายละเอียดอ้างอิงแบบเลขที่ ท.๑-๐๑ พร้อมติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย	๓๐๔,๐๐๐	-	-	-	-	ร้อยละของถนนมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคมและมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการก่อสร้าง ถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก (คสล.) สาย ทางนาตู้พู่ไป คลองระบายน้ำ บ้านสังคม หมู่ที่ ๑	เพื่อพัฒนาระบบ การคมนาคมให้ได้ มาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ความยาว ๑๐๐ เมตร ความหนาโดยเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตรให้ลัดทางตามสภาพ หรือ มีพื้นที่คอนกรีตไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ตารางเมตร รายละเอียดอ้างอิงแบบเลขที่ ท.๑-๐๑ พร้อมติดตั้งป้าย ประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย	๑๙๗,๐๐๐	-	-	-	-	ร้อยละของถนน มาตรฐานที่ เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ คมนาคมและมีความ ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง
๕	โครงการก่อสร้างท่อ ลอดเหลี่ยม คสล. ชนิดสองช่อง แบบ simple span สาย ทางนาคนนายเจ้า หมู่ที่ ๑	เพื่อพัฒนาระบบ การคมนาคมให้ได้ มาตรฐาน	เพื่อให้การระบายน้ำได้สะดวก ป้องกันน้ำท่วมซ้ำ	๓๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	ร้อยละของท่อ ลอดเหลี่ยม คอนกรีตเสริม เหล็กที่เพิ่มขึ้น	มีการระบายน้ำที่ดี ขึ้นและป้องกันน้ำ ท่วมซ้ำได้ดีขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการก่อสร้าง ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กสายทางนา กลาง บ้านสังคม หมู่ที่ ๒	เพื่อพัฒนาระบบ การคมนาคมให้ได้ มาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ระยะทาง ๑.๕๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตร ให้ ทางตามสภาพ หรือมีพื้นที่เท คอนกรีตไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ตารางเมตร รายละเอียด อ้างอิงแบบ ท.๑-๐๑ พร้อม ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ โครงการ จำนวน ๑ ป้าย	๓๐๙,๐๐๐	-	-	-	-	ร้อยละของ ถนนมาตรฐาน ที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความ สะดวกในการ คมนาคมและมีความ ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง
๙	โครงการก่อสร้าง ถนนคอนกรีตเสริม เหล็กสายทางวัดป่า ศรีวิไล บ้านสังคม หมู่ที่ ๒	เพื่อพัฒนาระบบ การคมนาคมให้ได้ มาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ระยะทาง ๑.๕๐ เมตร ให้ หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตร ให้ ทางตามสภาพ หรือมีพื้นที่เท คอนกรีตไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ตารางเมตร รายละเอียด อ้างอิงแบบ ท.๑-๐๑ พร้อม ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ โครงการ จำนวน ๑ ป้าย	๓๐๙,๐๐๐	-	-	-	-	ร้อยละของ ถนนมาตรฐาน ที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความ สะดวกในการ คมนาคมและมีความ ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	โครงการก่อสร้าง ถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก (คสล.) สาย ผาแดง-ภูเขาแดง หมู่ที่ ๓ บ้านผาแดง หมู่ที่ ๓	เพื่อพัฒนาระบบ การคมนาคมให้ได้ มาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๓.๐๐ เมตร ความยาว ๒๕๐ เมตร ความหนาโดยเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตร เหล็กทางตามสภาพ หรือ มีพื้นที่คอนกรีตไม่น้อยกว่า ๗๕๐ ตารางเมตร รายละเอียดอ้างอิงแบบเลขที่ ท.๑-๐๑ พร้อมติดตั้งป้าย ประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย	-	-	-	-	-	ร้อยละของถนน มาตรฐานที่ เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ คมนาคมและมีความ ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง
๑๓	โครงการก่อสร้าง บล็อกคอนกรีต ขอย ๑ บ้านผาแดง หมู่ที่ ๓	เพื่อพัฒนาระบบ การคมนาคมให้ได้ มาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๓.๐๐ เมตร ความยาว ๒๕๐ เมตร ความหนาโดยเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตร เหล็กทางตามสภาพ หรือ มีพื้นที่คอนกรีตไม่น้อยกว่า ๗๕๐ ตารางเมตร รายละเอียดอ้างอิงแบบเลขที่ ท.๑-๐๑ พร้อมติดตั้งป้าย ประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย	-	-	-	-	-	ร้อยละของถนน มาตรฐานที่ เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ คมนาคมและมีความ ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑๕	โครงการก่อสร้าง ถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก (คสล.) ขยาย บ้านผู้ใหญ่บ้านแก่ง ใหม่ หมู่ที่ ๔	เพื่อพัฒนา ระบบการ คมนาคมให้ ได้ตามมาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๓.๐๐ เมตร ความยาว ๓๐ เมตร ความหนาโดย เฉลี่ย ๐.๑๕ เมตร ใต้ ทางตามสภาพ หรือมี พื้นที่คอนกรีตไม่น้อย กว่า ๙๐ ตารางเมตร รายละเอียดตามแบบ อบต.สังเค็ด	-	-	-	-	-	ร้อยละของ ถนนมาตรฐาน ที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การคมนาคมและ มีความปลอดภัย มากยิ่งขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑๙	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายทางภูนาฮี บ้านน้ำเฝร หมู่ที่ ๕	เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมให้ได้มาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ความยาว ๑๖๕ เมตร ความหนาโดยเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตรไหล่ทางตามสภาพ หรือมีพื้นที่คอนกรีตไม่น้อยกว่า ๖๖๐ ตารางเมตร รายละเอียดอ้างอิงแบบเลขที่ ท.๑-๐๑ พร้อมติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการจำนวน ๑ ป้าย	-	-	-	-	-	ร้อยละของถนนมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับการความสะดวกในการคมนาคมและมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง
๒๐	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) ขอบบ้านนางเจียววัน บ้านน้ำเฝร หมู่ที่ ๕	เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมให้ได้มาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ความยาว ๑๕๐ เมตร ความหนาโดยเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตร ไหล่ทางตามสภาพ หรือมีพื้นที่คอนกรีตไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ตารางเมตร รายละเอียดอ้างอิงแบบเลขที่ ท.๑-๐๑ พร้อมติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการจำนวน ๑ ป้าย	๒๙๖,๐๐๐	-	-	-	-	ร้อยละของถนนมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับการความสะดวกและมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๒๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) สายนาฮี บริเวณนาบสมจักร ปานคาน หมู่ที่ ๕	เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมให้ได้ตามมาตรฐาน	กว้างเฉลี่ย ๔.๐๐ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ให้เลี้ยวตามสภาพพื้นที่ตามแบบแปลนของ อบต.สังคมกำหนด	-	-	-	-	-	ร้อยละของถนนมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคมและมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง
๒๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) สายภูสะคน หมู่ที่ ๕	เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมให้ได้ตามมาตรฐาน	กว้างเฉลี่ย ๔.๐๐ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ให้เลี้ยวตามสภาพพื้นที่ตามแบบแปลนของ อบต.สังคมกำหนด	-	-	-	-	-	ร้อยละของถนนมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคมและมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	
๒๕	โครงการก่อสร้างถนนคู่พื้นที่การเกษตร สายห้วยบูน หมู่ที่ ๕	เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมให้ได้ตามมาตรฐาน	กว้างเฉลี่ย ๖.๐๐ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ให้เลี้ยวตามสภาพพื้นที่ตามแบบแปลนของ อบต.สังคมกำหนด	-	-	-	-	-	ร้อยละของถนนมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคมและมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและค่าใช้จ่าย					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๒๘	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) สายห้วยคำแลบ หมู่ที่ ๖	เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมให้มีความมาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ความยาว ๑๕๐ เมตร ความหนาโดยเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตรไหล่ทางตามสภาพ หรือมีพื้นที่เทคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ตารางเมตร รายละเอียดอ้างอิงแบบเลขที่ ท.๑-๐๑ พ ร ๑ ม ตี ต ตั้ง ปี ย ประชาสัมพันธ์โครงการจำนวน ๑ ป้าย	๒๙๖,๐๐๐	-	-	-	-	ร้อยละของถนนมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคมและมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง
๒๙	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) สายห้วยปลากั้ง หมู่ที่ ๖	เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมให้มีความมาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ความยาว ๑๕๐ เมตร ความหนาโดยเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตรไหล่ทางตามสภาพ หรือมีพื้นที่เทคอนกรีตไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ตารางเมตร รายละเอียดอ้างอิงแบบเลขที่ ท.๑-๐๑ พ ร ๑ ม ตี ต ตั้ง ปี ย ประชาสัมพันธ์โครงการจำนวน ๑ ป้าย	๒๙๖,๐๐๐	-	-	-	-	ร้อยละของถนนมาตรฐานที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคมและมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลลัพธ์ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๓๑	โครงการก่อสร้าง ก่อสร้างถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก (คสล.) สาย ห้วยภูหอม หมู่ที่ ๖	เพื่อพัฒนาระบบ การคมนาคมให้ได้ มาตรฐาน	กว้างเฉลี่ย ๔.๐๐ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่คอนกรีต เสริมเหล็กไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ตารางเมตร ลงดิน ลูกรัง ให้สัททางตามสภาพ พื้นที่	-	-	-	-	-	ร้อยละของถนน มาตรฐานที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับการ ความสะดวกในการ คมนาคมและมีความ ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง
๓๒	โครงการก่อสร้างถนน สู่พื้นที่การเกษตร สาย ห้วยภูหอม (ข้างวัด) หมู่ที่ ๖	เพื่อพัฒนาระบบ การคมนาคมให้ได้ มาตรฐาน	กว้างเฉลี่ย ๖.๐๐ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร ให้สัททางตามสภาพ พื้นที่ตามแบบแปลนของ อบต.สังคมกำหนด	-	-	-	-	-	ร้อยละของถนน มาตรฐานที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ คมนาคมและมีความ ปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๓๕	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) ซอย ๑๒ บ้านฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗	เพื่อพัฒนาระบบ การคมนาคมให้ได้ มาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐ เมตร ความยาว ๑๕๐ เมตร ความหนาโดย เฉลี่ย ๐.๑๕ เมตรไหล่ทาง ตามสภาพ หรือมีพื้นที่เท คอนกรีตไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ตารางเมตร รายละเอียด อ้างอิงแบบเลขที่ ท.๑-๐๑ พ ร ๑ ม ตี ด ตั้ง ปี ย ประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย	-	-	-	-	๒๙๖,๐๐๐	ร้อยละของ ถนนมาตรฐาน ที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การคมนาคมและ มีความปลอดภัย มากยิ่งขึ้น	กองช่าง
๓๖	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) ซอย ๑๔ หมู่ที่ ๗	เพื่อพัฒนาระบบ การคมนาคมให้ได้ มาตรฐาน	ขนาดผิวจราจรกว้าง ๓.๐๐ เมตร ความยาว ๗๕ เมตร ความหนาโดย เฉลี่ย ๐.๑๕ เมตรไหล่ทาง ตามสภาพ หรือมีพื้นที่เท คอนกรีตไม่น้อยกว่า ๒๒๕ ตารางเมตร รายละเอียดตามแบบ อบต.สังคม พร้อมติดตั้ง ป้ายประชาสัมพันธ์ โครงการ จำนวน ๑ ป้าย	-	-	-	-	๒๙๖,๐๐๐	ร้อยละของ ถนนมาตรฐาน ที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับ ความสะดวกใน การคมนาคมและ มีความปลอดภัย มากยิ่งขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๓๘	โครงการก่อสร้างถนนสู่พื้นที่การเกษตรสายภูนาบอน หมู่ที่ ๗	เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมให้ได้มาตรฐาน	กว้างเฉลี่ย ๖.๐๐ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร ไหล่ทางตามสภาพพื้นที่ตามแบบแปลนของ อบต.สังคมกำหนด	-	-	-	-	-	ร้อยละของถนนมา ต.รฐานที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคมและมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	กองช่าง
๓๙	โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำรูปตัวยูคอนกรีตเสริมเหล็กพร้อมฝาปิดภายในหมู่บ้านป่าประทวน หมู่ที่ ๗	เพื่อเป็นการระบายน้ำที่ท่วมขังในหมู่บ้าน	ขนาดของรางกว้าง ๐.๕๐x๐.๕๐ เมตร ความยาว ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ดำเนินการไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร รายละเอียดตามแบบแปลน อบต.สังคมกำหนด พร้อมติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย	-	-	-	-	-	รายงานน้ำที่เพิ่มขึ้น	ประชาชนได้รับความสะดวกในการคมนาคมและมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น	

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

สำหรับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

แบบ ผ. ๐๒

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับมาตรฐาน การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการบริการไปสู่ประชาชนอาเซียน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพิเศษ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๔.๒ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการขยายเขตไฟฟ้า แรงต่ำพร้อมหม้อแปลง สายห้วยค้อ บ้านสังคม หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ประชาชนมี ไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง และมีความปลอดภัย ในชีวิตมากขึ้น	ขยายเขตไฟฟ้าแรง ต่ำพร้อมหม้อแปลง รายละเอียดตาม แบบแปลนการ ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอท่าบ่อกำหนด	-	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	ระยะทางไฟฟ้า แรงต่ำ (เมตร)	ประชาชนมี ไฟฟ้าใช้ครบ ทุกครัวเรือน	กองช่าง การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาคสาขา ท่าบ่อ
๒	โครงการขยายเขตไฟฟ้า แรงต่ำพร้อมหม้อแปลง สายสังคมหนองแสง บ้านสังคม หมู่ที่ ๒	เพื่อให้ประชาชนมี ไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง และมีความปลอดภัย ในชีวิตมากขึ้น	ขยายเขตไฟฟ้าแรง ต่ำพร้อมหม้อแปลง รายละเอียดตาม แบบแปลนการ ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอท่าบ่อกำหนด	-	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	ระยะทางไฟฟ้า แรงต่ำ (เมตร)	ประชาชนมี ไฟฟ้าใช้ครบ ทุกครัวเรือน	กองช่าง การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาคสาขา ท่าบ่อ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ สายทางผาแดง-นาบอน บ้านฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง และมีความปลอดภัยในชีวิตมากขึ้น	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำพร้อมหม้อแปลง รายละเอียดตามแบบแปลนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอท่าบ่อกำหนด	-	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	ระยะทางไฟฟ้าแรงต่ำ (เมตร)	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน	กองช่าง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาท่าบ่อ
๗	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ สายทางม่วงน้ำโพร-ฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง และมีความปลอดภัยในชีวิตมากขึ้น	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำพร้อมหม้อแปลง รายละเอียดตามแบบแปลนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอท่าบ่อกำหนด	-	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	ระยะทางไฟฟ้าแรงต่ำ (เมตร)	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน	กองช่าง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาท่าบ่อ
๘	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำ สายทางน้ำประปา บ้านฟ้าประทาน หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง และมีความปลอดภัยในชีวิตมากขึ้น	ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำพร้อมหม้อแปลง รายละเอียดตามแบบแปลนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอท่าบ่อกำหนด	-	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	ระยะทางไฟฟ้าแรงต่ำ (เมตร)	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน	กองช่าง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาท่าบ่อ

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ พัฒนาคน ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่าง
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงการบริหารจัดการภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาในด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๒.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการจัดงานราชพิธี งานรัฐพิธี และงานสำคัญในส่วนภูมิภาค	เพื่อเป็นการยกย่องและเทิดทูนและให้ทุกภาคส่วนได้แสดงออกถึงความจงรักภักดีต่อสถาบัน ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์	ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์การสมาคม พ่อค้าประชาชน ๑ ครั้ง/ปี	-	-	-	-	-	งบประมาณ (บาท)	ทุกภาคส่วนได้แสดงออกถึงความจงรักภักดีต่อสถาบัน	สำนักปลัด
๒	โครงการป้องกันและแก้ไขแก๊ซพิษภัยจากเสฟติดอำเภอสังคม	เพื่ออุดหนุนดำเนินการโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสฟติดอำเภอสังคม ประจำปี ๒๕๖๓ ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อำเภอ (ศป.ปส.อ.)	-ดำเนินการในหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่อำเภอสังคม ๕ ตำบล ๓๖ หมู่บ้าน	-	-	-	-	-	จำนวนผู้เข้าสู่อำเภอสังคมเกี่ยวกับยาเสพติด	ปัญหาเสฟติดในพื้นที่ลดลง	สำนักปลัด
รวม ๒ โครงการ											

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการค่าอาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียน	- เพื่ออุดหนุนสนับสนุนอาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม	๑. โรงเรียนบ้านแก้งใหม่ จำนวน ๗๗ คน อัตราคนละ ๒๐ บาท จำนวน ๒๐๐ วัน ๒. โรงเรียนบ้านม่วงน้ำโพธิ์ จำนวน ๘๘ คน อัตราคนละ ๒๐ บาท จำนวน ๒๐๐ วัน ๓. โรงเรียนบ้านฟ้าประทาน จำนวน ๘๖ คน อัตราคนละ ๒๐ บาท จำนวน ๒๐๐ วัน	๖๘๔,๐๐๐	๖๘๖,๐๐๐	๖๘๘,๐๐๐	๖๙๐,๐๐๐	๖๙๒,๐๐๐	จำนวนเด็กนักเรียน (คน)	เด็กนักเรียนได้รับโภชนาการที่ครบถ้วนสมวัย	กองการศึกษาฯ
๓	โครงการค่าอาหารเสริม (นม)	เพื่อให้เด็กนักเรียนได้ดื่มนมทุกวัน	๑. โรงเรียนบ้านแก้งใหม่ ๒. โรงเรียนบ้านม่วงน้ำโพธิ์ ๓. โรงเรียนบ้านฟ้าประทาน อัตราคนละ ๗.๘๒ บาท จำนวน ๒๖๐ วัน	๔๕๐,๐๐๐	๔๗๐,๐๐๐	๔๙๐,๐๐๐	๕๑๐,๐๐๐	๕๓๐,๐๐๐	จำนวนเด็กนักเรียน (คน)	เด็กนักเรียนได้รับโภชนาการที่ครบถ้วนสมวัย	กองการศึกษาฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการสาธิตสัมพันธ บ้านกับศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก (เยี่ยมบ้าน)	เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรม ของเด็กในขณะที่ยู่บ้าน และทราบความผิดปกติ ของผู้ปกครองที่มีต่อ ศพด.	ร้อยละ ๙๐ ของ ผู้เข้าร่วมโครงการ	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนโครงการ/ กิจกรรมที่ได้ กิจกรรมที่เด็ก เยาวชน และ ประชาชนมีส่วนร่วม	ชุมชนได้เข้าร่วม กิจกรรมสาธิตสัมพันธ ระหว่างศูนย์พัฒนา เด็กเล็กฯ กับ ครอบครัวเด็ก	กอง การศึกษา
๗	กิจกรรมหนูน้อย อาเซียน	เพื่อให้เด็กได้รู้จักคำ ทักทาย/กลุ่มสมาชิก ประเทศอาเซียน	ร้อยละ ๙๐ ของเด็ก เข้าร่วมกิจกรรม หนูน้อยอาเซียน	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนโครงการ/ กิจกรรมที่ได้ กิจกรรมที่เด็ก เยาวชน และ ประชาชนมีส่วนร่วม	เด็กสันทนาการ ทักทาย/บอกชื่อ ประเทศกลุ่มสมาชิก ประเทศอาเซียน	กอง การศึกษา
๘	โครงการส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึง ประสงค์	เพื่อส่งเสริมเด็กนักเรียน ประพฤติปฏิบัติตาม หลักธรรม คำสอน	เด็กนักเรียนในเขต พื้นที่ อบต.สังคม	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนโครงการ/ กิจกรรมที่ได้ กิจกรรมที่เด็ก เยาวชน และ ประชาชนมีส่วนร่วม	นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตาม หลักธรรม คำสอน	กอง การศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	โครงการอุดหนุนวัน เด็กแห่งชาติ	เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ได้แสดงออก กล้าคิด กล้าทำ ในทาง สร้างสรรค์และเป็น ประโยชน์และมีส่วน ร่วมในการทำกิจกรรม ตามความสามารถและ ความสนใจ	-โรงเรียนบ้านแก้ง ใหม่	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	เด็ก เยาวชน ที่ เข้าร่วมกิจกรรม ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๘	เด็ก เยาวชน ได้ แสดงออก กล้า คิด กล้าทำ ในทางสร้างสรรค์ และเป็น ประโยชน์และมี ส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมตาม ความสามารถ และความสนใจ	กอง การศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม
๑๓	โครงการอุดหนุนวัน เด็กแห่งชาติ	เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ได้แสดงออก กล้าคิด กล้าทำ ในทาง สร้างสรรค์และเป็น ประโยชน์และมีส่วน ร่วมในการทำกิจกรรม ตามความสามารถและ ความสนใจ	-โรงเรียนบ้านฟ้า ประทาน	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	เด็ก เยาวชน ที่ เข้าร่วมกิจกรรม ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๘	เด็ก เยาวชน ได้ แสดงออก กล้า คิด กล้าทำ ในทางสร้างสรรค์ และเป็น ประโยชน์และมี ส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมตาม ความสามารถ และความสนใจ	กอง การศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
สำหรับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

ก.ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคมน ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างโอกาสให้กับประชาชนเพื่อลดการเหลื่อมล้ำและเพิ่มความมั่นคงในชีวิต
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๒.๒ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการฝึกอบรม สิ่งประดิษฐ์จากวัสดุที่ ไม่ใช้แล้ว	เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน ได้รับความรู้เรื่องการคัด แยกขยะ ส่งเสริมให้มี แนวความคิดสร้างสรรค์ใน การลดปริมาณขยะ	มีสิ่งประดิษฐ์เหลือใช้ เป็นนวัตกรรมใหม่ อย่างน้อย ๑ อย่าง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สิ่งประดิษฐ์จาก ขยะชุมชนละ ๑ อย่าง	ประชาชนใช้ วัสดุได้อย่าง คุ้มค่าและ ช่วยกันอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด
๒	โครงการส่งเสริมการมี ส่วนร่วมลดขยะต้น ทาง ในโรงเรียน	เพื่อส่งเสริมให้เกิดการคัด แยกขยะในโรงเรียน ลด ปริมาณขยะ และเพิ่ม มูลค่า	-โรงเรียนบ้านแก้งใหม่ -โรงเรียนบ้านฟ้า ประทาน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ปริมาณขยะลดลง	ปริมาณขยะใน โรงเรียนลดลง ส่งผลให้ เป้าหมายรวม ของสามารถลด ขยะได้ตาม เป้าหมาย	สำนักปลัด
๓	โครงการส่งเสริมการมี ส่วนร่วมลดขยะต้น ทาง	เพื่อเป็นการจัดการขยะให้ ครบทั้ง ๔ ประเภทเพื่อให้ ประชาชนมีส่วนร่วมใน การคัดแยกขยะ	การฝึกอบรมส่งเสริม การมีส่วนร่วมลดขยะ ต้นทาง ทั้ง ๗ หมู่บ้าน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	สามารถจัดการ ขยะได้ทั้ง ๔ ประเภท	ประชาชนในเขต อบต. มีส่วนร่วม ในการจัดการ สิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการสัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า	๑.เพื่อสำรวจข้อมูลจำนวนสุนัข/แมว ที่มีเจ้าของ และไม่มีเจ้าของ ปีละ ๒ ครั้ง ๒.เพื่อบันทึกข้อมูลในระบบ www.thairabies.net/thn ๓.เพื่อเป็นการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าในเขตตำบลสังคัม หมู่ ๗ หมู่บ้าน	อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและฉีดโรคพิษสุนัขบ้าและฉีดยาป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้กับ สุนัข แมว ในเขตพื้นที่รอบต.สังคัม	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	การบันทึกข้อมูลในระบบไม่พบโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่	สามารถบันทึกข้อมูลจำนวนสุนัข/แมวในรูปแบบตามที่กำหนดสุนัขและแมวทุกตัวที่ครบกำหนดฉีดวัคซีนได้รับวัคซีนป้องกันให้ครบถ้วน	สำนักปลัด
๘	โครงการป้องกันควบคุมโรคใช้เลือดออก	๑.เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและควบคุมโรคใช้เลือดออก ๒.เพื่อให้ประชาชนลดความเสียหายจากการเป็นโรคใช้เลือดออก	๑.ประชาชนในเขตตำบลสังคัมหมู่ ๗ หมู่บ้าน ๒.ออกพ่นหมอกควันเพื่อกำจัดยุงลายและแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่เป็นพาหนะนำเชื้อโรคใช้เลือดออกในเขตตำบลสังคัม ๓.แจกทรายอะเบทกำจัดยุงลายให้ครัวเรือนในเขตตำบลสังคัม ทั้ง ๗ หมู่บ้าน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ใช้เลือดออกลดลงไม่น้อยกว่า ๕๐ % ของปีที่ผ่านมา	๑.ประชาชนในเขตตำบลสังคัม ความเสี่ยงจากการเป็นใช้เลือดออก มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและควบคุมใช้เลือดออก	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	โครงการอุดหนุน คณะกรรมการหมู่บ้าน แก้งใหม่ หมู่ที่ ๔	เพื่อจ่ายเป็นเงินอุดหนุน ให้กับคณะกรรมการ หมู่บ้านแก้งใหม่จัดทำ โครงการตามพระราชดำริ ด้านสาธารณสุข จำนวน ๓ โครงการ	บ้านแก้งใหม่ หมู่ที่ ๔ จำนวน ๑๔๕ ครัวเรือน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ปัญหาการ เจ็บป่วยของ ประชาชนลดลง ร้อยละ ๘๐	ประชาชนใน พื้นที่มีสุขภาพ ร่างกายแข็งแรง	สำนักงาน สำนักงานปลัด หลัก
๑๓	โครงการอุดหนุน คณะกรรมการหมู่บ้าน น้ำไพร หมู่ที่ ๕	เพื่อจ่ายเป็นเงินอุดหนุน ให้กับคณะกรรมการ หมู่บ้านน้ำไพรจัดทำ โครงการตามพระราชดำริ ด้านสาธารณสุข จำนวน ๓ โครงการ	หมู่บ้านน้ำไพร หมู่ที่ ๕ จำนวน ๑๒๘ ครัวเรือน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ปัญหาการ เจ็บป่วยของ ประชาชนลดลง ร้อยละ ๘๐	ประชาชนใน พื้นที่มีสุขภาพ ร่างกายแข็งแรง	สำนักงานปลัด
๑๔	โครงการอุดหนุน คณะกรรมการหมู่บ้าน ม่วงน้ำไพร หมู่ที่ ๖	เพื่อจ่ายเป็นเงินอุดหนุน ให้กับคณะกรรมการ หมู่บ้านม่วงน้ำไพรจัดทำ โครงการตามพระราชดำริ ด้านสาธารณสุข จำนวน ๓ โครงการ	บ้านม่วงน้ำไพร หมู่ที่ ๖ จำนวน ๙๒ ครัวเรือน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ปัญหาการ เจ็บป่วยของ ประชาชนลดลง ร้อยละ ๘๐	ประชาชนใน พื้นที่มีสุขภาพ ร่างกายแข็งแรง	สำนักงานปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
สำหรับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคน ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างโอกาสให้กับประชาชนเพื่อลดการเหลื่อมล้ำและเพิ่มความมั่นคงในชีวิต
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- ๑.๓ แผนงานสังคมสงเคราะห์

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการฝึกอบรม พัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการและ ผู้ด้อยโอกาส	เพื่อให้คนพิการและ ผู้ด้อยโอกาสมีสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ดีขึ้น	จำนวนคนพิการ ๑๕๕ คน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนคนพิการ	คนพิการมีสภาพ ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น	สำนักงาน รับผิดชอบ หลัก
๒	โครงการพัฒนา ศักยภาพและส่งเสริม อาชีพผู้สูงอายุใน ชุมชน	เพื่อให้ผู้สูงอายุได้รับการ พัฒนาศักยภาพ	จำนวนผู้สูงอายุ ๑๑๓ คน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุมีสภาพ ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น	
๓	โครงการฝึกอบรม อาสาสมัครดูแล ผู้สูงอายุที่บ้าน (อผส.)	เพื่อให้อาสาสมัครดูแล ผู้สูงอายุที่บ้าน (อผส.) มี ความรู้เพิ่มขึ้น	จำนวนอาสาสมัคร ดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน (อผส.) ๗๐ คน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวน อผส.	อาสาสมัครดูแล ผู้สูงอายุที่บ้าน (อผส.) มีทักษะ และความรู้ เพิ่มขึ้น	

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการอุดหนุน สำนักงานหลักกาชาด จังหวัดหนองคาย	เพื่อส่งเสริมการรวมตัวกัน ของเกษตรกรใน พื้นที่จังหวัดหนองคาย ที่ ได้รับความเดือดร้อนจาก สถานการณ์ภัย พัฒนา คุณภาพชีวิต ผู้ยากไร้ คนชรา เด็กที่ขาดที่พึ่ง และกิจกรรรมการกุศล	๑ ครั้ง/ปี	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	งบประมาณ (บาท)	ประชาชนที่ ได้รับ ความ เดือดร้อนจากสลา ธารณภัย ได้รับ การช่วยเหลือ	สำนักงาน รับผิดชอบ หลัก
รวม ๗ โครงการ				-	-	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐			

[illegible]

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการอุดหนุนการ แข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียนบ้านแก้งใหม่	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดการแข่งขันกีฬภายใน โรงเรียน	-โรงเรียนบ้านแก้งใหม่ จำนวน ๗๗ คน	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	นักเรียนเข้าร่วม การแข่งขันกีฬาไม่ ต่ำกว่าร้อยละ ๙๘	นักเรียนมีความ ซื่อสัตย์ ความ อดทน และ ปฏิบัติตามกฎ กติกา รู้แพ้ รู้ ชนะ รู้อภัย	กอง การศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม
๕	โครงการอุดหนุนการ แข่งขันกีฬภายใน โรงเรียนบ้านฟ้า ประทาน	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการ จัดการแข่งขันกีฬภายใน โรงเรียน	-โรงเรียนบ้านฟ้า ประทาน จำนวน ๘๖ คน	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	นักเรียนเข้าร่วม การแข่งขันกีฬาไม่ ต่ำกว่าร้อยละ ๙๘	นักเรียนมีความ ซื่อสัตย์ ความ อดทน และ ปฏิบัติตามกฎ กติกา รู้แพ้ รู้ ชนะ รู้อภัย	กอง การศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม
รวม ๕ โครงการ					๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

สำหรับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคัม อำเภอสังคัม จังหวัดหนองคาย

แบบ ผ. ๐๒

- ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสังคมสงบสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างโอกาสให้กับประชาชนเพื่อลดการเหลื่อมล้ำและเพิ่มความมั่นคงในชีวิต
 ค. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
 ๓.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการ งบต.สังคัม สัญจร	-เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน -เพื่อจัดทำเวทีประชาคมหมู่บ้าน -เพื่อจัดหน่วยให้บริการประชาชนในพื้นที่	๗ หมู่บ้าน ๑ ครั้ง/ปี ตามโครงการของ อบต.สังคัมกำหนด	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวน (คน)	ได้ทราบถึง ปัญหาและความ ต้องการที่ แท้จริงของ ประชาชนใน ตำบล	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
สำหรับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

ก.ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสังคมสุข
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างโอกาสให้กับประชาชนเพื่อลดการเหลื่อมล้ำและเพิ่มความเป็นอยู่ในชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๓.๒ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการป้องกัน และลดอุบัติเหตุทาง ถนนในช่วงเทศกาล สำคัญ	เพื่อลดอุบัติเหตุทางถนน ช่วงเทศกาลปีใหม่ และ เทศกาลสงกรานต์	ตั้งจุดบริการ ประชาชนช่วงเทศกาล ปีใหม่และเทศกาล สงกรานต์	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	อุบัติเหตุลดลงไม่ น้อยกว่า ๙๐ % ของปีที่ผ่านมา	ประชาชน มี ความปลอดภัย ในการใช้รถใช้ ถนน	สำนักปลัด
๒	โครงการฝึกอบรม ทบทวนอาสาสมัคร ป้องกันภัยฝ่ายพล เรือน (อปพร) ประจำปี ๒๕๖๖	เพื่อให้ อปพร.เกิดขวัญ กำลังใจ เกิดจิตสำนึกและ ตระหนักในหน้าที่ความ รับผิดชอบต่อสังคม	สมาชิก อปพร. จำนวน ๑๐๐ คน ตามโครงการของ อบต.สังคมกำหนด	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน สมาชิก อปพร.	สมาชิก อปพร. มีความพร้อมใน การป้องกันสา ธารณภัยต่าง ๆ ในพื้นที่	สำนักปลัด
๓	โครงการฝึกอบรมชุด ปฏิบัติการจิตอาสาภัย พิบัติประจำองค์กร บริหารส่วนตำบล	เพื่อเป็นการรวบรวมความ สมัครสมานสามัคคีของคน ไทยทุกคนในการทำ กิจกรรม สาธารณประโยชน์	สมาชิกจิตอาสาภัย พิบัติ จำนวน ๕๐ คน ตามโครงการของ อบต.สังคมกำหนด	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	จำนวนสมาชิกจิต อาสาภัยพิบัติ	สมาชิกจิตอาสา ภัยพิบัติ มีความ พร้อมในการ ป้องกันสาธารณ ภัยต่างๆในพื้นที่	สำนักปลัด
รวม ๓ โครงการ				๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
สำหรับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ฐาน การผลิต การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการบริการมุ่งสู่ประชาคมอาเซียน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการกีฬา การท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๒ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการฝึกอบรม อาสาสมัครป้องกัน และควบคุมไฟป่า	เพื่อสร้างความรู้ความ เข้าใจระวังและป้องกันไฟ ป่า	จัดกิจกรรมรณรงค์ และฝึกอบรม จำนวน ๑ ครั้ง/ปี	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวน (คน)	ทรัพยากรป่าไม้ ได้รับการดูแล รักษา	สำนักงาน รับผิดชอบ หลัก

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ. ๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

สำหรับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

ก.ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับมาตรฐาน การผลิต การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการบริการมุ่งสู่ประชาคมอาเซียน
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการกีฬา การท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕.๑ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการส่งเสริมภาคีเครือข่าย (บ้าน-วัด-โรงเรียน) (บวร)	๑. เพื่อส่งเสริมและ สร้างเครือข่ายการ ร่วมมือและกิจกรรม ของชุมชน ๒. เพื่อสร้างองค์ ความรู้ด้านการสร้าง เครือข่าย ภาค ประชาชน ๓. เพื่อส่งเสริมและ สร้างเสริมความ ร่วมมือ ด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของ ชุมชน	- ชุมชนหมู่บ้าน ม.๑ - ๗ -วัดในเขตพื้นที่ตำบล สังคม - โรงเรียนบ้านแก้งใหม่ - ฟาร์มประทาน	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	จำนวน (คน)	เยาวชน นักเรียน นักศึกษา ประชาชน มีความรู้ความ เข้าใจ ศาสนพิธีทางพุทธ ศาสนาและ ประเพณี วัฒนธรรมไทย	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการอบรมเชิง ปฏิบัติการภูมิปัญญา ท้องถิ่นและส่งเสริม ตามแนวปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	๑. เพื่อส่งเสริมและเชิดชูปราชาญ ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. เพื่อสร้างความรู้ด้าน ปราชญ์ชุมชนและภูมิปัญญา ๓. เพื่อเสริมสร้างด้านเศรษฐกิจ พอเพียงในชุมชน ๔. เพื่อเป็นแนวทางในการ ปรับเปลี่ยนคุณภาพชีวิตของ ผู้เข้าร่วมอบรม	- ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสังเคฒ - ประชาชนในพื้นที่	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	จำนวน (คน)	เยาวชน นักเรียน นักศึกษา ประชาชน มีคุณธรรม จริยธรรม	สำนักปลัด
๔	โครงการอบรมเชิง ปฏิบัติการวัฒนธรรม ไทยสายใยชุมชน (พื้นบ้าน)	๑. ส่งเสริมและเชิดชูปราชาญ ชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น ในชุมชน ๒. ส่งเสริมฟื้นฟู ประเพณี วัฒนธรรมและกิจการมรดก ผู้สูงอายุของชุมชน ๓. ส่งเสริมการแสดงออก ซึ่ง ความสามัคคี การส่งเสริมคนดี ของประชาชนในชุมชน ๔. ส่งเสริมและสร้างสรรค์ กิจกรรมการแสดงออกของ ผู้เข้าร่วมอบรมและประชาชนใน ชุมชน	- ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ ตำบลสังเคฒ - ประชาชนในพื้นที่	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวน (คน)	ประชาชนได้ แสดงออกถึง ความรักภักดี ต่อสถาบัน พระมหากษัตริย์	

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
สำหรับ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลสังคัม อำเภอสังคัม จังหวัดหนองคาย

แบบ ผ. ๐๒

- ก.ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนสู่มาตรฐานสากล
ข.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงการบริหารจัดการภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรและพัฒนาบุคลากร
๖.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการพัฒนาและ เพิ่มศักยภาพบุคลากร	เพื่อเพิ่มทักษะและ ประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน	๑ ครั้ง/ปี	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน (คน)	ประสิทธิภาพ และคุณภาพใน การทำงานของ องค์กรเพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๒	โครงการจัดทำแผนที่ ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สิน	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน การจัดเก็บภาษีรายได้	จัดทำแผนที่ภาษีและ ทะเบียนทรัพย์สิน ครอบคลุมพื้นที่ ทั้งหมด	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	แผนที่ภาษี	มีรายได้จากการ เก็บภาษีเพิ่มขึ้น	กองคลัง
รวม ๒ โครงการ				-	-	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐			

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)			
๓	เงินสมทบกองทุน หลักประกันสุขภาพ	เพื่อจ่ายเป็นเงินสมทบ กองทุนหลักประกัน สุขภาพในระดับท้องถิ่น โดยองค์การบริหารส่วน ตำบลสังคมสมทบไม่น้อย กว่าร้อยละ ๔๐ ของ ค่าบริการสาธารณสุขสุทธิที่ ได้รับจากกองทุน หลักประกันสุขภาพ แห่งชาติ	๑ ครั้ง/ปี	-	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน งบประมาณ (บาท)	ประชาชนได้รับ การบริการด้าน สาธารณสุข สุข อย่างทั่วถึง	สำนักปลัด
๔	เงินสมทบกองทุนบำนาญ บำนาญข้าราชการส่วน ท้องถิ่น(กบท)	เพื่อจ่ายเป็นเงินสมทบ กองทุนบำนาญบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยคำนวณตั้งจ่ายใน อัตราร้อยละ ๑ ของ ประมาณการรายรับ (ไม่ รวมรายรับประเภท พันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้ อุทิศให้หรือเงินอุดหนุน)	๑ ครั้ง/ปี	-	-	๑๗๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	จำนวน งบประมาณ (บาท)	พนักงานส่วน ท้องถิ่นมีขวัญ กำลังใจในการ ปฏิบัติงาน	
รวม ๔ โครงการ				-	-	๕๗๐,๐๐๐	๕๘๐,๐๐๐	๕๘๐,๐๐๐			

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	ที่มาของ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)				
	โครงการขยายเขต น้ำประปาส่วน ภูมิภาค สาย สังคม-หนองแสง บ้านสังคม หมู่ที่ ๒	เพื่อให้ประชาชนมี น้ำประปาใช้อย่าง ทั่วถึงและมีความ ปลอดภัยในชีวิต มากขึ้น	รายละเอียดตาม แบบแปลนการ ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอท่าบ่อ กำหนด						ร้อยละ ๗๕ น้ำประปา (เมตร)	ประชาชนมี น้ำประปาใช้ ครบทุก ครัวเรือน		

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ที่มาของโครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)				
๒	โครงการป้องกันควบคุมโรค ไข้เลือดออก	๑.เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันและควบคุมโรค ไข้เลือดออก ๒.เพื่อให้ประชาชนลดความเสี่ยงจากการเป็นโรค ไข้เลือดออก	๑.ประชาชนในเขตตำบลสังคัมทั้ง ๗ หมู่บ้าน ๒.ออกพ่นหมอกควันเพื่อกำจัดยุงลายและแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่เป็นพาหนะนำเชื้อโรค ไข้เลือดออกในเขตตำบลสังคัม ๓.แจกทรายอะเบทกำจัดยุงลายให้ครัวเรือนในเขตตำบลสังคัมทั้ง ๗ หมู่บ้าน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ไข้เลือดออก ลดลงไม่น้อยกว่า ๕๐ % ของปีที่ผ่านมา	๑.ประชาชนในเขตตำบลสังคัม ความเสียหายจากการเป็นไข้เลือดออก มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและควบคุม ไข้เลือดออก	แผนพัฒนาหมู่บ้าน ม.๑-๗	

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	ที่มาของโครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)				
๒	โครงการป้องกัน ควบคุมโรค ใช้เลือดออก	๑.เพื่อให้ประชาชน มีความรู้ความ เข้าใจในการป้องกัน และควบคุมโรค ใช้เลือดออก ๒.เพื่อให้ประชาชน ลดความเสี่ยงจาก การเป็นโรค ใช้เลือดออก	๑.ประชาชนใน เขตตำบลสังคมทั้ง ๗ หมู่บ้าน ๒.ออกพ่นหมอก ควันเพื่อกำจัด ยุงลายและแหล่ง เพาะพันธุ์ยุงลายที่ เป็นพาหนะนำเชื้อ โรคใช้เลือดออกใน เขตตำบลสังคม ๓.แจก ทรายอะเบทกำจัด ยุงลายให้ครัวเรือน ในเขตตำบลสังคม ทั้ง ๗ หมู่บ้าน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ใช้เลือดออก ลดลงไม่น้อย กว่า ๕๐ % ของปีที่ผ่านมา	๑.ประชาชนใน เขตตำบลสังคม มีความเสี่ยงจาก การใช้เลือดออก มีความรู้ความ เข้าใจในการ ป้องกันและ ควบคุม ใช้เลือดออก	แผนพัฒนาหมู่บ้าน ม.๑-๗	

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	ที่มาของโครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				ปี ๒๕๖๖ (บาท)	ปี ๒๕๖๗ (บาท)	ปี ๒๕๖๘ (บาท)	ปี ๒๕๖๙ (บาท)	ปี ๒๕๗๐ (บาท)				
๒	โครงการป้องกัน ควบคุมโรค ใช้เลือดออก	๑.เพื่อให้ประชาชน มีความรู้ความ เข้าใจในการป้องกัน และควบคุมโรค ใช้เลือดออก ๒.เพื่อให้ประชาชน ลดความเสี่ยงจาก การเป็นโรค ใช้เลือดออก	๑.ประชาชนใน เขตตำบลสังคัมทั้ง ๗ หมู่บ้าน ๒.ออกพ่นหมอก ควันเพื่อกำจัด ยุงลายและแหล่ง เพาะพันธุ์ยุงลายที่ เป็นพาหะนำเชื้อ โรคใช้เลือดออกใน เขตตำบลสังคัม ๓.แจก ทรายอะเบทกำจัด ยุงลายให้ครัวเรือน ในเขตตำบลสังคัม ทั้ง ๗ หมู่บ้าน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ใช้เลือดออก ลดลงไม่น้อย กว่า ๕๐ % ของปีที่ผ่านมา	๑.ประชาชนใน เขตตำบลสังคัม ความเสี่ยงจากการ เป็นใช้เลือดออก มีความรู้ความ เข้าใจในการ ป้องกันและ ควบคุม ใช้เลือดออก	แผนพัฒนาหมู่บ้าน ม.๑-๗	

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
						๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๖	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	เครื่องปรับอากาศ แบบแยกส่วน จำนวน ๓ เครื่อง	-	-	-	-	-	สำนักปลัด
๗	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	อุปกรณ์อ่านบัตร แบบแนบประกอบ (Smart Card Reader)	-	-	-	-	-	สำนักปลัด
๘	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งาน บ้านงานครัว	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	ตู้เย็น ขนาด ๕ คิวบิกฟุต จำนวน ๑ ตู้	-	-	-	-	-	สำนักปลัด
๙	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	ชุดเฉลิมพระเกียรติ	-	-	-	-	-	สำนักปลัด

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังขาม จังหวัดหนองคาย

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา				หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
						๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)
๑๒	แผนงานการศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อเอาไว้จัดเก็บ เอกสารต่างๆ ของ ราชการ	ตู้เหล็กแบบบานเลื่อน กระจก จัดเก็บ ๔ ชั้น จำนวน ๑ ตู้	-	-	-	-	กองการศึกษาฯ
๑๓	แผนงานการศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	เครื่องปรับอากาศแบบ แยกส่วน จำนวน ๒ เครื่อง	-	-	-	-	กองการศึกษาฯ
๑๔	แผนงานการศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	เครื่องพิมพ์ Multifunction เลเซอร์ หรือ LED ขาว ดำ จำนวน ๒ เครื่อง	-	-	-	-	กองการศึกษาฯ
รวม ๑๔ โครงการ						-	-	-	-	

องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

ก. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสังคมสงบสุข
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองคาย ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างโอกาสให้กับประชาชนเพื่อลดการเหลื่อมล้ำและเพิ่มความมั่นคงในชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๓.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

[illegible]

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
						๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	ก่อสร้างสำนักงาน (แบบ มีพนักงาน) จำนวน ๒ ตัว	-	-	๘,๐๐๐	-	-	สำนักปลัด
๒	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	โต๊ะทำงานเหล็กของ พนักงานส่วนตำบล จำนวน ๒ ตัว	-	-	๑๙,๕๐๐	-	-	สำนักปลัด
๓	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	ตู้เหล็กแบบบาน เลื่อนกระจก จัดเก็บ ๔ ชั้น จำนวน ๑ ตู้	-	-	๖,๐๐๐	-	-	สำนักปลัด
๔	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อเอาไว้จัดเก็บ เอกสารต่างๆ ของ ราชการ	ตู้เหล็ก ขนาด ๒ บาน (มอก.) จำนวน ๑ ตู้	-	-	๕,๕๐๐	-	-	สำนักปลัด
๕	แผนงาน สาธารณสุข	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อเอาไว้จัดเก็บ เอกสารต่างๆ ของ ราชการ	ตู้เหล็ก ขนาด ๒ บาน (มอก.) จำนวน ๑ ตู้	-	-	๕,๕๐๐	-	-	สำนักปลัด

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ ครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
						๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๖	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	เครื่องปรับอากาศ แบบแยกส่วน จำนวน ๓ เครื่อง	-	-	๙๑,๘๐๐	-	-	สำนักปลัด
๗	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	อุปกรณ์อ่านบัตร แบบพกพา (Smart Card Reader)	-	-	๕,๖๐๐	-	-	สำนักปลัด
๘	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งาน บ้านงานครัว	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	ตู้เย็น ขนาด ๕ คิวบิกฟุต จำนวน ๑ ตู้	-	-	๖,๕๐๐	-	-	สำนักปลัด
๙	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	ชุดเฉลิมพระเกียรติ	-	-	๙๙,๕๐๐	-	-	สำนักปลัด

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน ที่ รับผิดชอบ
						๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑๐	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและมีความรวดเร็วมากขึ้น	เก้าอี้สำหรับผู้บริหาร จำนวน ๑ ตัว	-	-	๕,๐๐๐	-	-	กองคลัง
๑๑	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและมีความรวดเร็วมากขึ้น	เครื่องคอมพิวเตอร์ All In One สำหรับสำนักงาน	-	-	๑๗,๐๐๐	-	-	กองคลัง

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
						๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑๒	แผนงานการศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อให้เอาไว้อัดเก็บ เอกสารต่างๆ ของ ราชการ	ตู้เหล็กแบบบานเลื่อน กระจก จัดเก็บ ๔ ชั้น จำนวน ๑ ตู้	-	-	๖,๐๐๐	-	-	กองการศึกษาฯ
๑๓	แผนงานการศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	เครื่องปรับอากาศแบบ แยกส่วน จำนวน ๒ เครื่อง	-	-	๖๑,๒๐๐	-	-	กองการศึกษาฯ
๑๔	แผนงานการศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์	เพื่อให้การปฏิบัติงาน มีประสิทธิภาพและมี ความรวดเร็วมากขึ้น	เครื่องพิมพ์ Multifunction เลเซอร์ หรือ LED ขาว ดำ จำนวน ๒ เครื่อง	-	-	๑๘,๐๐๐	-	-	กองการศึกษาฯ
รวม ๑๔ โครงการ						-	-	๓๕,๒๐๐	-	-	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

(๑) การติดตามและประเมินยุทธศาสตร์

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลสังคม ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม เป็นการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ หมวด ๖ การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา และจะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการ พิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๒ ๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่องซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๒๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อตรวจสอบคล้อยแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

(ต่อ) ตารางที่ ๔.๒ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อ
ความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ได้
	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรและช่วงอายุ และจำนวนประชากร	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริการพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนาประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการและการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรีกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ตารางที่ ๔.๒ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ได้
	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยงความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทาง สังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความ เป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่ เกิดขึ้น การประติษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาใน ปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงาน ได้แก่ S-Strengit (จุดแข็ง) Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT-Therat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนา และแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักประชารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๒๐ (๑๐)	
๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๑๐)	

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๓ ยุทธศาสตร์ จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชาธิปไตย ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๑๐)	
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาส และ ศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ สัมพันธ์กับ โครงการพัฒนาท้องถิ่น	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจ หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือ แสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์ นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ ของ แต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและ สนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทาง ยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่ จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนด จุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นใน แผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยง ของยุทธศาสตร์ใน ภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/ โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

(๒) การติดตามและประเมินผลโครงการ

การติดตามและประเมินผลโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) องค์การบริหาร ส่วนตำบลสังคม ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาโดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียด แนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ดังนี้

ตารางที่ ๔.๓ แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้อง แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่	ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑	การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔	แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕	โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑	ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒	กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔	โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖	โครงการมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ภาค	(๕)
๕.๗	โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘	โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้	(๕)
๕.๙	งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐	มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑	มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒	ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
	รวมคะแนน	๑๐๐

ตารางที่ ๔.๔ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand(Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม,ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไป ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้จัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การจัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่า เป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไป ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อจัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่ และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะ ถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่ง เป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการ ตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการ ตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับ ส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่ การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trendหรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับ การแก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชชารัฐ	๑๐	

(ต่อ) ตารางที่ ๔.๔ แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผล
โครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม		คะแนนที่ได้
๔. โครงการพัฒนา	ควรประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้	๖๐		
๔.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยน โครงสร้าง เศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิง นวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่ การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และ นวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาค บริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิด สร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและ พัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้าน การเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๔)		
๔.๗ โครงการสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลา ของ แผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา ท้องถิ่น เสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่ สามารถแยกส่วนใด ส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการ พัฒนาท้องถิ่นต้องเป็น โครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกัน กับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้ กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(๔)		
๔.๘ โครงการแก้ไขปัญหา ความยากจนหรือการ เสริมสร้างให้ประเทศชาติ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้ หลักปรัชญา	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อ ยอดและขยาย ได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิด ความยั่งยืน ซึ่งมี ลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนา แล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	(๔)		
๔.๙ งบประมาณมีความ สอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนา จะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการ ใน การจัดทำโครงการ ได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๔)		

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ท ๒/ ๕
๔.๑๐ มีการประมาณ การ ราคาถูกต้องตาม หลัก วิธีการงบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับ โครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคา กลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและ ตรวจสอบใน เชิงประจักษ์	(๔)	
๕.๑๑ มีการกำหนด ตัวชี้ วัด (KPI) และ สอดคล้อง กับ วัตถุประสงค์และผลที่ คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator ะKPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การ กำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอัน เกิดจาก ผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะ ได้รับ)	(๔)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตาม โครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผล หรือ ผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่า วัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการ ดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและ เฉพาะเจาะจงมาก ที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อ การบ่งบอกเวลาได้	(๔)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

(๓) สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นจากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) องค์การบริหารส่วนตำบลสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็น
เครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสังคม เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตาม
วัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิด
ประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนภายในตำบลได้

โดยโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ได้นำโครงการไปจัดทำงบประมาณ
รายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยมีการติดตามและประเมินผล
แผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘
และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ โดยสรุปผลการพัฒนาจากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ได้
ดังนี้

ตารางที่ ๔.๕ เปรียบเทียบจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) และนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ จำแนกตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	จำนวนโครงการ		
	ที่ปรากฏอยู่ใน แผน	ที่ได้นำไป ปฏิบัติ	ร้อยละของโครงการ ที่นำไปปฏิบัติ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๑ ด้านการบริหารจัดการ			
๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
๒.๑ แผนงานการเกษตร			
๒.๒ แผนงานการพาณิชย์			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๓ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน			
๓.๒ แผนงานการศึกษา			
๓.๓. แผนงานสาธารณสุข			
๓.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์			
๓.๕ แผนงานเคหะและชุมชน			
๓.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน			
๓.๗ แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ			
๓.๘ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา			
๓.๙ แผนงานงบกลาง			

ตารางที่ ๔.๖ เปรียบเทียบจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)
และนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ จำแนกตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	จำนวนโครงการ		
	ที่ปรากฏอยู่ใน แผน	ที่ได้นำไป ปฏิบัติ	ร้อยละของโครงการ ที่ นำไปปฏิบัติ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๑ ด้านการบริหารจัดการ			
๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
๒.๑ แผนงานการเกษตร			
๒.๒ แผนงานการพาณิชย์			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๓ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน			
๓.๒ แผนงานการศึกษา			
๓.๓. แผนงานสาธารณสุข			
๓.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์			
๓.๔ แผนงานเคหะและชุมชน			
๓.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน			
๓.๗ แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ			
๓.๘ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา			
๓.๙ แผนงานงบกลาง			

ตารางที่ ๔.๗ เปรียบเทียบจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)
และนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ จำแนกตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	จำนวนโครงการ		
	ที่ปรากฏอยู่ใน แผน	ที่ได้นำไป ปฏิบัติ	ร้อยละของโครงการ ที่ นำไปปฏิบัติ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๑ ด้านการบริหารจัดการ			
๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
๒.๑ แผนงานการเกษตร			
๒.๒ แผนงานการพาณิชย์			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๓ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน			
๓.๒ แผนงานการศึกษา			
๓.๓. แผนงานสาธารณสุข			
๓.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์			
๓.๔ แผนงานเคหะและชุมชน			
๓.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน			
๓.๗ แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ			
๓.๘ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา			
๓.๙ แผนงานงบกลาง			

ตารางที่ ๔.๘ เปรียบเทียบจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)
และนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ จำแนกตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	จำนวนโครงการ		
	ที่ปรากฏอยู่ใน แผน	ที่ได้นำไป ปฏิบัติ	ร้อยละของโครงการ ที่ นำไปปฏิบัติ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๑ ด้านการบริหารจัดการ			
๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
๒.๑ แผนงานการเกษตร			
๒.๒ แผนงานการพาณิชย์			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๓ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน			
๓.๒ แผนงานการศึกษา			
๓.๓. แผนงานสาธารณสุข			
๓.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์			
๓.๔ แผนงานเคหะและชุมชน			
๓.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน			
๓.๗ แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ			
๓.๘ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา			
๓.๙ แผนงานงบกลาง			

ตารางที่ ๔.๙ เปรียบเทียบจำนวนงบประมาณที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) และนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ จำแนกตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	ที่ปรากฏอยู่ใน แผน	จำนวนงบประมาณ	
		นำไปจัดทำเป็น งบประมาณ รายจ่าย	คงร้อยละของ งบประมาณนำไป จัดทำ เป็นข้อบัญญัติ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๑ ด้านการบริหารจัดการ			
๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
๒.๑ แผนงานการเกษตร			
๒.๒ แผนงานการพาณิชย์			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๓ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน			
๓.๒ แผนงานการศึกษา			
๓.๓. แผนงานสาธารณสุข			
๓.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์			
๓.๕ แผนงานเคหะและชุมชน			
๓.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน			
๓.๗ แผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ			
๓.๘ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา			
๓.๙ แผนงานงบกลาง			

ตารางที่ ๔.๑๐ เปรียบเทียบจำนวนงบประมาณที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) และนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ จำแนกตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	จำนวนงบประมาณ		
	ที่ปรากฏอยู่ในแผน	ที่ไม่จัดทำเป็นงบประมาณรายจ่ายฯ	ส่วนร้อยละของงบประมาณนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๑ ด้านการบริหารจัดการ			
๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
๒.๑ แผนงานการเกษตร			
๒.๒ แผนงานการพาณิชย์			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๓ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน			
๓.๒ แผนงานการศึกษา			
๓.๓. แผนงานสาธารณสุข			
๓.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์			
๓.๔ แผนงานเคหะและชุมชน			
๓.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน			
๓.๗ แผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ			
๓.๘ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา			
๓.๙ แผนงานงบกลาง			

ตารางที่ ๔.๑๑ เปรียบเทียบจำนวนงบประมาณที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) และนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ จำแนกตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	ที่ปรากฏอยู่ใน แผน	จำนวนงบประมาณ	
		งบไปจัดทำเป็น งบประมาณ รายจ่าย	ค่าร้อยละของ งบประมาณไป จัดทำ เป็นข้อบัญญัติ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๑ ด้านการบริหารจัดการ			
๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
๒.๑ แผนงานการเกษตร			
๒.๒ แผนงานการพาณิชย์			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๓ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน			
๓.๒ แผนงานการศึกษา			
๓.๓. แผนงานสาธารณสุข			
๓.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์			
๓.๕ แผนงานเคหะและชุมชน			
๓.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน			
๓.๗ แผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ			
๓.๘ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา			
๓.๙ แผนงานงบกลาง			

ตารางที่ ๔.๑๒ เปรียบเทียบจำนวนงบประมาณที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) และนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ จำแนกตามแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

ยุทธศาสตร์/แผนงาน	จำนวนงบประมาณ		
	ที่บรรจุอยู่ใน แผน	นำไปจัดทำเป็น งบประมาณ รายจ่ายฯ	ควรยกของ งบประมาณไป จัดทำ เป็นข้อบัญญัติ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๑ ด้านการบริหารจัดการ			
๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๒ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
๒.๑ แผนงานการเกษตร			
๒.๒ แผนงานการพาณิชย์			
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ ๓ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน			
๓.๒ แผนงานการศึกษา			
๓.๓. แผนงานสาธารณสุข			
๓.๔ แผนงานสังคมสงเคราะห์			
๓.๕ แผนงานเคหะและชุมชน			
๓.๖ แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน			
๓.๗ แผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ			
๓.๘ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา			
๓.๙ แผนงานงบกลาง			

(๔) ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๔.๑.๑ ส่งเสริมการจัดทำงบประมาณและแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อกำหนดทิศทางการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปแนวทางเดียวกัน

๔.๑.๒ กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่มีความยุ่งยากมากขึ้น อาจส่งผลให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายในการให้ความร่วมมือโดยเฉพาะการทำประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีการดำเนินการในทุกส่วนราชการ

๔.๑.๓ ข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำได้ยากและบางเรื่องไม่สามารถทำได้ทำให้ปัญหาอาจ ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุด

๔.๑.๔ ปัญหาสาธารณภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลกระทบต่อ ประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการ ป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ พิจารณาบรรจุแผนงาน โครงการให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้ง ศูนย์ช่วยเหลือประชาชน

ชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันทั่วถึง

๔.๑.๔ ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสัตว์ต่างๆ ในตำบล แนวทางการแก้ไขปัญหาคือประชาสัมพันธ์รณรงค์การป้องกัน /ลงพื้นที่ระงับการเกิดโรคระบาด การทำลายการรักษา

๔.๑.๕ ปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจากในตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐาน เกิดปัญหาในการสัญจรไปมาของประชาชนเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไขจัดทำ โครงการก่อสร้างถนน โดยใช้งบประมาณ อบต. หรือขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๔.๒.๑ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องสอดคล้องกับทุกภาคส่วนด้วยการทำงานแบบบูรณาการ เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนที่สอดคล้องตรงกับความต้องการของประชาชน อย่างแท้จริง

๔.๒.๒ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาบรรจุโครงการ/กิจกรรม ในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๔.๒.๓ ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้ สามารถดำเนินการได้ภายในปีงบประมาณนั้นๆ เพื่อกระตุ้นการเบิกจ่ายงบประมาณในภาพรวม

๔.๒.๔ องค์การบริหารส่วนตำบล ควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจแต่ละด้านที่จะดำเนินการ ซึ่งช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด และโอนตั้งจ่ายรายการใหม่

๔.๒.๕ ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับบุคลากรในการพัฒนาโครงการเชิงบูรณาการให้มากขึ้น เนื่องจากปัญหาท้องถิ่นจะมีความซับซ้อนมากขึ้น การแก้ไขปัญหาจึงต้องการศาสตร์หลายด้านเข้ามาบริหารจัดการ

